PI
C 448

Teatru și Muzică

Nr. 9 SEPTEMBRIE 1954

Scene din «Pîrjolul» de Cezar Petrescu și Dinu Bondi, premiera Teatrului Armatei (sala Magheru).

PL 0448

ACADEMIEI

Teatru și Muzică

PROGRAM ILUSTRAT AL SPECTACOLELOR

No. 9 SEPTEMBRIE 1954

Finala primului concurs republican al tinerilor artiști din teatrele dramatice

Primul concurs republican al tinerilor artişti din teatrele dramatice, instituit de Ministerul Culturii în cinstea celei de a 10 aniversări a eliberării patriei noastre de sub jugul fascist de către glorioasele armate sovietice a constituit un eveniment deosebit în viaţa teatrului romînesc. Concursul a dat posibilitatea unui mare număr de tineri să-şi dovedească capacitatea artistică şi în acelaş timp a desvăluit valoroasele rezerve de forţe creatoare care există în teatrele dramatice.

Concursul s-a desfăşurat în două etape. Prima etapă, pe teatre, a cuprins aproape 400 de tineri concurenţi care s-au pregătit în marea lor majoritate sub îngrijirea atentă a comisiilor de organizare interne şi cu sprijinul elementelor vîrstnice din teatrele respective. Piese, fragmente de piese şi monoloage au fost prezentate de tineri actori, regizori şi pictori scenografi, în faţa comisiilor din teatre şi au dovedit că acolo unde pregătirea a fost temeinică şi sprijinul teatrului a fost susţinut s-au obţinut rezultate frumoase. Astfel teatrele: Naţional «I.L. Caragiale», Teatrul de Stat Baia Mare — secţia maghiară, Teatrul Armatei — Bucureşti, Teatrul de Stat Brăila, Teatrul de Stat Sibiu, Teatrul de Stat Reşiţa, Teatrul Muncitoresc C.F.R., Bucureşti, Teatrul de Stat Oraşul Stalin, Teatrul Municipal Bucureşti, Teatrul Secuiesc Tg. Mureş, Teatrul de Stat Petroşani, Teatrul Evreesc Iaşi, Teatrul Naţional Cluj au prezentat în finală concurenţi bine pregătiţi.

In etapa a doua, care a avut loc la Bucureşti între 3—12 septembrie s-au prezentat în concurs 113 concurenţi actori, 14 regizori artistici şi 5 pictori scenografi, care au obţinut calificativul «foarte bine» în prima etapă.

Desfăşurarea finalei a dat posibilitate juriului şi invitaţilor să aprecieze calităţile deosebite ale unor actori, regizori artistici şi pictori scenografi. Deasemenea membrii juriului, alcătuit din cele mai apreciate personalităţi artistice din ţara noastră au putut, cu satisfacţie, să acorde cele 2 premii pentru cele mai bune spectacole prezentate, 24 premii individuale pentru actori, 3 premii pentru regizori, 2 premii pentru

P.E. 75220

Fragment din piesa «Tania» de Arbuzov, prezentată de Teatrul de Stat din oraşul Stalin :. Concurente : Vivi Candrea şi Geta Grapa.

pictori scenografi şi celc 13 menţiuni pentru regizori şi actori, celor mai talentate elemente artistice tinere din teatrele noastre.

Rezultatele concursului ne îndreptăţesc să privim cu încredere în viitorul teatrului nostru, viitor asigurat de cadre atît de valoroase ca acelea care s-au evidenţiat în acest concurs, cadre tinere, care alături de marii maeştri ai scenei noastre vor creşte necontenit ridicînd odată cu nivelul lor şi valoarea teatrului nostru la nivelul exigenţelor mereu crescînde ale publicului spectator din patria noastră.

MIRCEA AVRAM
Director adjunct al Direcţiei Teatrelor din Ministerul Culturii

REZULTATELE CONCURSULUI

✧ PREMIUL I, PENTRU CEL MAI REUŞIT SPECTACOL: piesa «**Liceenii**» dată de Teatrul Naţional I. L. Caragiale;

✧ PREMIUL II, PENTRU CEL MAI REUŞIT SPECTACOL: Teatrul de Stat Baia Mare, cu piesa «**Tinereţea părinţilor**»;

✧ PREMIUL I, PENTRU REGIZORI: **Val Săndulescu**, Teatrul armatei cu regia piesei «Maşenca»;

✧ PREMIUL II, REGIE: **Sacerdoţeanu Virgil**, Teatrul Naţional I. L. Caragiale, cu piesa «Liceenii»;

✧ PREMIUL III, REGIE: **Haragh Gheorghe**, Teatrul de Stat Baia Mare, cu piesa «Tinereţea părinţilor»;

✧ PREMIUL II, PENTRU PICTORI: **Sanda Muşatescu**, Teatrul Muncitoresc C.F.R. cu decoruri la piesa «Slugă la doi stăpîni»;

✧ PTEMIUL III, PENTRU PIC-

Finala primului concurs republican al tinerilor artişti din teatrele dramatice

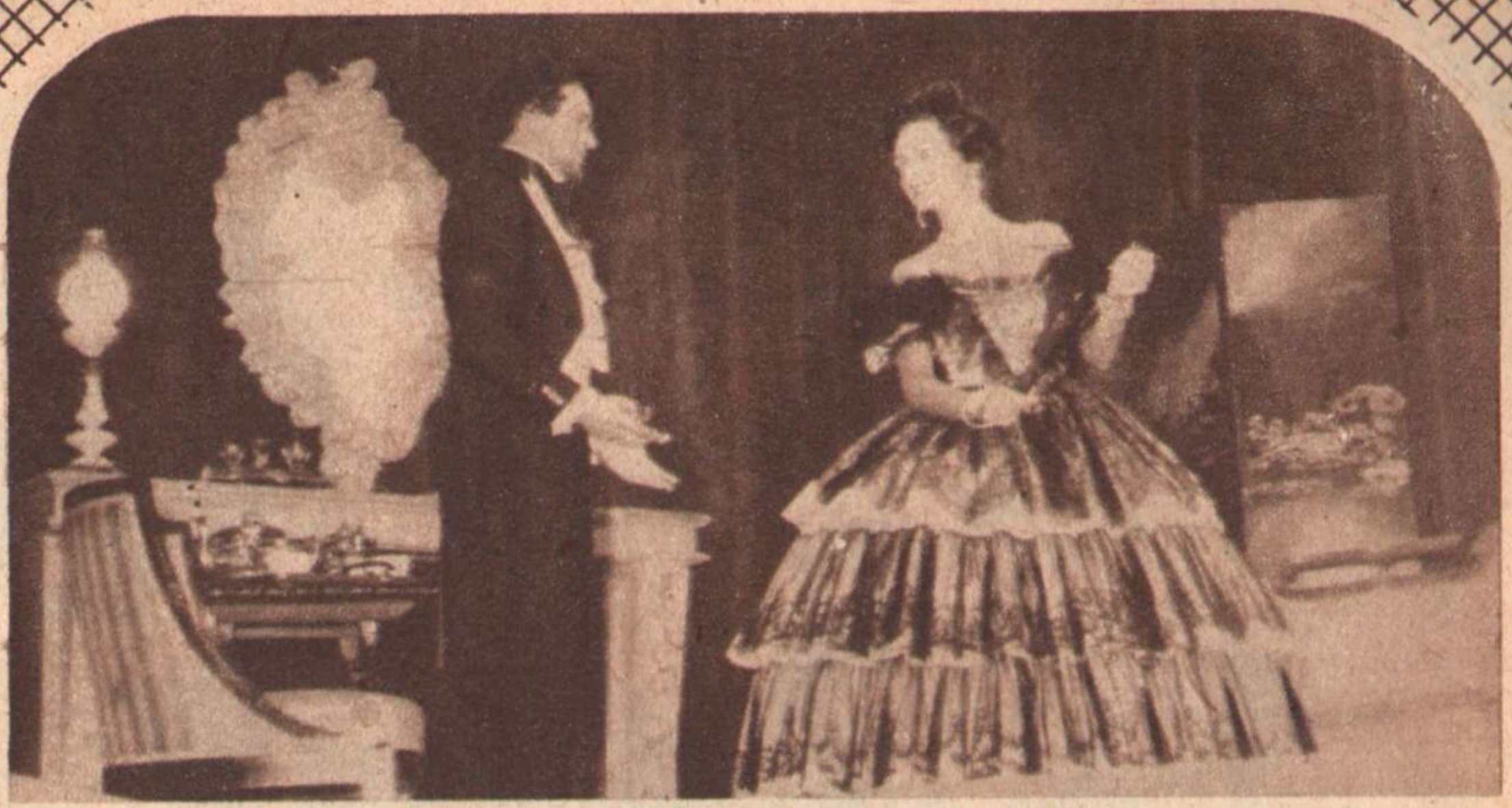

Tablou din piesa «Capricii» de Alfred de Musset reprezentată de Teatrul Municipal, concurenți: Puiu Hulubei și Ina Don.

«Don Carlos» de Fr. Schiller, fragment prezentat de Teatrul Tineretului (Mircea Ipate-Mareș și G. Gingulescu).

TORI: **Tofan Mihai,** Teatrul Național I. L. Caragiale, cu decoruri la piesa «Liceenii»;

◇ PREMIUL I, PENTRU ACTORI: **Elena Sereda,** T. Național I. L. Caragiale; **Albani Angela,** Teatrul de Stat Sibiu; **Vasile Nițulescu,** Teatrul Tineretului; **Lohinschi Lorand,** T. Secuiesc Tîrgu-Mureș; **Cîmpeanu Gheorghe,** Teatrul Armatei.

Finala primului concurs republican al tinerilor artiști din teatrele dramatice

◇ PREMIUL II, PENTRU ACTORI: **Toni Zaharian,** T. Stat Petroșani; **Pătrășcanu Eva,** T. Național I. L. Caragiale; **Berechet Mihai,** T. Național I. L. Caragiale; **Adamovici Constantin,** T. Stat Petroșani; **Buciuceanu Tamara,** T. Muncitoresc C.F.R.; **Cosma Vasile,** Teatrul de Stat Reșița.

◇ PREMIUL III, PENTRU ACTORI: **Hulubei Vasile,** Teatrul

Scenă din piesa «Slugă la doi stăpîni» de Carlo Goldoni, prezentată de teatrul Muncitoresc C.F.R.

Mariana Georgescu,

Moscu Alcalay,

Tamara Buciucanu,

Finala primului concurs republican al tinerilor artiști din teatrele dramatice

Cornel Vulpe,

Rîndurile unui tînăr participant la concurs

de

STAMATE POPESCU

Colectivul de tineret al Teatrului Național I. L. Caragiale a prezentat la concurs, piesa «Liceenii», de scriitorul sovietic C. Treniov, a cărei acțiune se petrece în anul 1904, în ajunul Revoluției burghezo-democratice din Rusia.

Inspirat din viață, bazat pe fapte autentice, C. Treniov redă veridic în piesa «Liceenii» un tablou al școalei vechi țariste, în care domnea «teroarea școală — așa cum a numit-o marele Lenin — a buchiselii, a mușt ruluielii și a tocelii, care caută să facă din tineretul studios slugi credincioase ale autocrației».

In toată acțiunea piesei, aproape în fiecare tablou se simt, trecînd ca un fir roșu, de la un capăt la altul, frămîntările, care prevestesc furtuna revoluției din 1905.

Nespus de fericit am fost atunci cînd tinerii noștri regizori mi-au încredințat rolul lui Pavel Voronin, elevul cel mai sărac din clasa 8 B, fiul spălătoresei Voronina.

Munca mea asupra acestui rol a început cu puțin timp în urma întruchipării chipului luminos al tînărului Vladimir Ilici Lenin, din piesa «Familia» de Popov, sarcină ce mi-a pus în față cele mai grele probleme și frămîntări din viața mea, obligîndu-mă să cercetez amănunțit metoda și tezele elaborate de marele pedagog C. S. Stanislavschi, care mi-au fost jaloane și-mi vor rămîne pentru toată activitatea mea de actor.

Prima etapă a muncii mele a început mai întîi cu studiul mediului, în care Treniov și-a plasat eroii din «Liceenii», condițiile social politice din anii 1904—1905, ideile și avîntul revoluționar din Rusia, care străbat și însuflețesc piesa. Studiul materialului prețios, care m-a apropiat de această epocă l-am găsit, în primul rînd în istoria P. C. U. S., în unele opere recitite ale lui V. I. Lenin, Gorchi, Cehov și N. Ostrovschi: «Așa s-a călit oțelul», Pomialovschi «Amintiri din seminar» etc. în care am găsit o galerie minunată de tipuri. Toate acestea mi-au arătat Rusia de la începutul secolului nostru, tineretul și școala veche din vremea țarismului.

După aceea, pe baza datelor din piesă, adică a raporturilor lui Pavel Voronin cu celelalte personagii, *(tot ce vorbește el, tot ce se vorbește despre el și tot ce face el)*, am trecut la biografia eroului meu, imaginîndu-mi trecutul și viitorul lui, precizînd caracterul acestui tînăr elev.

Incă de la repetițiile la masă, desvăluindu-i trăsăturile caracterului, mi-am format o imagine clară despre omul Pavel, cu un fond de aur, înflăcărat, care a cunoscut mizeria (tatăl, fost cismar, mort, mama spălătoreasă), plin de pasiune, cu o deplină încredere în viitor, simplu, puternic, cu mare căldură umană, care știe să iubească adevărul și să urască nedreptatea, teroarea din școală, regimul țarist și care se înregimentează în lupta clasei, al cărui fiu este, aceea care în octombrie 1917 asaltează palatul de iarnă.

Insăși numele de Pavel Voronin spune ceva, el îți amintește de tinerii eroi tipici ai literaturii ruse, de Pavel Vlasov și de Pavel Corceaghin.

Făcîndu-mi această imagine despre eroul meu am început, în decursul repetițiilor, să educ în mine aceste trăsături de caracter, pătrunzînd în lumea gîndurilor și acțiunilor lui. Astfel, muncind la crearea acestui rol, după multe repetiții, eroul meu Pavel Voronin a prins încetul cu încetul viață și mă voi strădui din spectacol în spectacol să-i dăruiesc mai mult, cu speranța că spectatorul nostru tînăr îl va îndrăgi și va învăța de l el

Finala primului concurs republican al tinerilor artiști din teatrele dramatice

Visul unei nopți de vară

FEERIE IN 3 ACTE de W. SHAKESPEARE

Feeria « Visul unei nopți de vară » face parte, împreună cu « Cum vă place », «Mult zgomot pentru nimic», și « A douăsprezecea noapte », din prima perioadă a creației shakespiriene, perioadă care se caracterizează printr-un puternic optimism, printr-o robustă dragoste de oameni și de viață.

Aceste trăsături străbat dealtfel de la un capăt la celălalt basmul dramatic « Visul unei nopți de vară », operă pe care istoricii literari o socotesc scrisă de autor în cinstea unei serbări nupțiale. Asemenea presupuneri ne apar justificate, cu atît mai mult, cu cît subiectul propriu zis nu se sprijină decît pe cîteva întîmplări capricioase născute din dragoste.

Este interesant de remarcat că deși acțiunea piesei se desfășoară în Atena antică, realitatea pe care ne-o înfățișează autorul se inspiră dintr-o lume autentic englezească.

Nu e deloc greu să recunoști în lăudărosul Teseu, atît de mîndru pentru cîinii săi de vînătoare, pe unul din nobilii englezi ai epocii elisabetiene. Chiar și năzdrăvanul Puck nu ne apare altfel decît ca un mucalit al acelorași vremuri. Ba se mai poate observa că pînă și zînele, duhurile, elfii, deși personaje ireale, nu au totuși în concepția marelui dramaturg, nimic supranatural. Îi vedem în desfășurarea acțiunii pizmuindu-se, certîndu-se între ei, comportîndu-se întocmai ca niște autentici muritori. Așa cum sînt întruchipați, ei amintesc mai curînd cîteva personaje de basm popular, legate prin nenumărate fire invizibile de toate aspectele semnificative ale realității.

Fantasticul, supra naturalul — toate elementele de feerie — sînt desprinse, în comediile shakespiriene, din caracterele și din viața de toate zilele a oamenilor. Titania, Oberon, Puck, zînele sînt întruchipări ale viselor unor simpli muritori, ale gîndurilor premergătoare somnului.

Finala primului concurs republican al tinerilor artiști din teatrele dramatice

Puiu Hulubei (Lisander) şi Viorica Rafael (Hermia)

Petrică Vasilescu, Benedict Dabija şi Aurel Tunsoiu.

Puiu Hulubei în rolul lui Lisander şi Adrian Georgescu (Puck).

Pretextul feeriei îl constituie peripeţiile prin care trec doi tineri îndrăgostiţi, Hermia şi Lisander, care vor să se căsătorească în pofida voinţei tatălui Hermiei, căruia străvechile legi ale Atenei îi conferă drepturi de viaţă şi de moarte asupra fiicei sale.

Cei doi tineri se hotărăsc să fugă din cetate. Ei pătrund în desişul unei păduri unde se simt descătuşaţi de prejudecăţile şi obiceiurile vechi, ruginite, ale societăţii antice. Dar aci, printre ierburi şi pomi, îi aşteaptă întîmplări hazlii şi ciudate.

Marele dramaturg englez, zugrăveşte aci, ca şi în alte opere ale sale, înrîurirea pe care dragostea o poate avea asupra oamenilor.

Dar cea mai de seamă semnificaţie a feeriei «Visul unei nopţi de vară» este aceea a triumfului sentimentelor vii, tinere, optimiste asupra vechilor şi întunecatelor îngrădiri de castă.

Finala primului concurs republican al tinerilor artişti din teatrele dramatice

Maşenca

PIESĂ IN 3 ACTE
(7 TABLOURI) DE
A. N. AFINOGHENOV

DISTRIBUŢIA A.

Vasili Ivanovici Ocaemov-**V. Maximilian**, artist al poporului din R.P.R., Maşenca-**Nineta Gusti**, **Liliana Tomescu**; Pavel Pavlovici Tumanschi - **Sergiu Dumitrescu**; Victor - **Dem. Furdui**; Nina Alexandrovna-**Natașa Nicolescu**; Leonid Borisovici Gareev-**Nucu Păunescu**; Motea - **Maria Sandu**; Vera Mihailovna Olenina - **Migri Avram Nicolau**; Lelea-**Dana Comnea**; Senea - **Petre Oreviceanu**; Galea - **Mariana Oprescu.**

Decoruri: **Al. Brătășanu**, laureat al Premiului de Stat.

Costume: **Mioara Buescu.**

Regia: **George Rafael.**

Asistent de regie: **Ecaterina Schon.**

Florin Scărlătescu în rolul academicianului Vasile Ivanovici Ocaemov din piesa «Maşenca» prezentată de Teatrul Armatei.

In piesa Maşenca este înfăţişat, în cadrul unor întîmplări din viaţa unei familii — povestea unui bunic şi a unei nepoate — un aspect al moralei comuniste în lupta ei cu rămăşiţele moralei burgheze.

Bătrînul academician Vasilii Ivanovici Ocaemov ducea o viaţă izolată de societate, petrecîndu-şi timpul printre mormanul de volume din biblioteca sa. Odată însă cu sosirea neaşteptată a nepoatei sale — Maşenca — în atmosfera sobră din casa sa încep să apară primele raze de veselie.

La această transformare contribuie în mare parte tînărul geolog Leonid Borisovici Gareev, fiu de miner, şi profesoara de canto Nina Alexandrovna, care reuşesc să topească răceala dintre bătrînul savant şi nepoţica sa.

Prin concepţia lor sănătoasă despre viaţă, prin elanul lor

Finala primului concurs republican al tinerilor artişti din teatrele dramatice

Lia Pop Fărcăşan în rolul « Maşenca ».

Maşenca

TRADUCERE:

TUDOR MUŞATESCU

ŞI LEONARD EFREMOV

La concurs a participat:

DISTRIBUŢIA B.

Vasili Ivanovici Ocaemov-**Florin Scărlătescu**; Motea -**Lili Popovici**, **Marga Chicoş**; Maşenca- **Lia Pop Fărcăşan**; Leonid Borisovici Gareev-**Gh. Cîmpeanu**; Nina Alexandrovna-**Migri Avram Nicolau**; Victor- **Lucianu Dinu**, Pavel Pavlovici Tumanschi- **Geo Maican**; Lelea-**Eliza Georgescu**, Senea- **Radu Gabrea**; Galea-**Genoveva Preda**; Vera Mihailovna Olenina- **Jeny Argeşeanu.**

Decoruri: **Al. Brătăşanu, laureat al Premiului de Stat.**

Schiţe de costume: **Florica Gheorghiu.**

Regia: **Val Săndulescu.**

tineresc, aceşti oameni, aparţinînd unei noi societăţi, reuşesc să schimbe posomorîta şi apăsător de liniştita casă a bunicului, într-un cuib de veselie şi voie bună. In această atmosferă nouă era firesc, ca şi firea bătrînului să se schimbe şi treptat, treptat rămăşiţele concepţiei sale învechite să dispară.

Dragostea nemărginită faţă de nepoţica sa, şi obligaţiile sale de părinte îl silesc să părăsească izolarea sa şi să-şi îndrepte paşii spre societatea, care-l apreciază şi în mijlocul căreia îşi petrece fericit timpul liber.

Alături de influenţa binefăcătoare a tinerei generaţii asupra intelectualului cinstit, care trăia izolat de vieaţa socială şi politică, în piesa Maşenca este înfăţişat şi procesul de educare al tineretului, în spiritul nou al dezvoltării idealurilor sociale şi umane.

Finala primului concurs republican al tinerilor artişti din teatrele dramatice

Fidelio

OPERĂ ÎN 2 ACTE
de L. VAN BEETHOVEN

Opera «Fidelio» face parte din acele lucrări ale genialului compozitor, în care răzbat, cu o neîntîlnită vigoare năzuinţele revoluţionare ale maselor răscolite de Revoluţia Franceză, ideile înoitoare ale epocii, dorinţa de libertate şi progres, pe care Beethoven le-a identificat cu întreaga sa conştiinţă de om şi care constitue miezul, ce dă o aşa de colosală valoare moştenirii artistice pe care a lăsat-o.

Libretul operei, datorit libretistului vienez Sonnleithner, care îl împrumutase de la scriitorul francez Bouilly, ne apare astăzi, în perspectiva istoriei, strîns legat de evenimentele epocii. Leonora, soţia deţinutului politic Florestan, deghizîndu-se ca bărbat, sub numele de Fidelio, reuşeşte să pătrundă în temniţa unde acesta se afla închis, îl salvează de la moarte şi obţine eliberarea lui.

Munca de creaţie a operei «Fidelio» a fost pentru Beethoven dintre cele mai grele din întreaga sa carieră de compozitor.

Pentru a adapta stilul său de simfonist, cerinţelor operei, i-au fost necesare

Ioana Nicola, artistă emerită a R.P.R., laureată a Premiului de Stat şi Pantelimon Frunză (Fidelio şi Florestan).

Teatrul de Operă
Balet al R.P.R.

eforturi uriașe, pe care numai o voință de fier ca a sa le-a putut înfăptui.

Prin «Fidelio», Beethoven a atins adevărate culmi ale dramatismului muzical. Preluînd de la Mozart, tradiția operei naționale germane el a dus-o mai departe, deschizînd calea creatorilor de mai tîrziu, Weber și Wagner. Opera «Fidelio» are măreția tuturor lucrărilor de maturitate ale lui Beethoven. Compozitorul redă cu o deosebită forță sugestivă, atît sentimentul de puternică dragoste ce leagă pe cei doi soți, Leonora și Florestan, cît și măreața idee a triumfului libertății asupra forțelor opresiunii și ale întunericului.

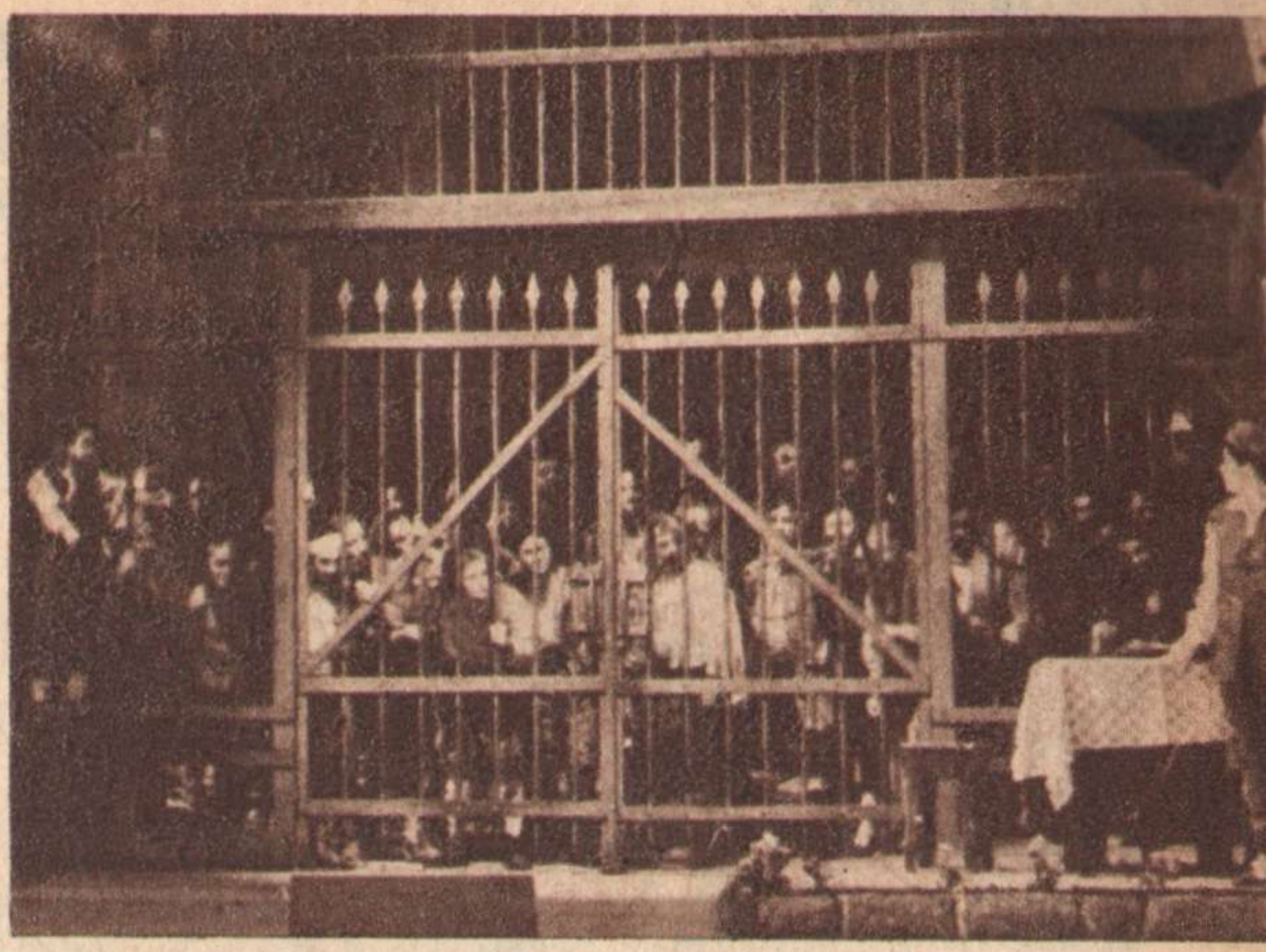

Scenă din actul I, Corul prizonierilor.

Beethoven și-a refăcut în repetate rînduri lucrarea și de fiecare dată, marele compozitor i-a adăugat o nouă uvertură simfonică. In total Beethoven a scris patru uverturi pentru opera sa. A patra, cunoscută sub numele de uvertura «Fidelio» precede și astăzi desfășurarea dramei. Cea mai complectă dintre aceste pagini, uvertura «Leonora a III-a», genială sinteză simfonică a întregii opere, se cîntă între tablourile I și II ale actului al doilea.

Astăzi, semnificația măreață a operei apare mai limpede ca oricînd. Iată cum caracterizează marele scriitor și muzicolog francez Romain Roland această creație:

«Ceeace generația lui Beethoven nu îndrăsnise decît să murmure, acesta a exprimat fățiș, fără ascunzișuri, fără menajamente, cu puterea inimii sale și cu măestria geniului. «Leonora» este un monument al frămîntărilor timpului, o chemare către libertate a sufletului oprimat, un impresionant crescendo dela suferință la bucurie, pe drumul speranței și al luptei».

Finalul Actului II.

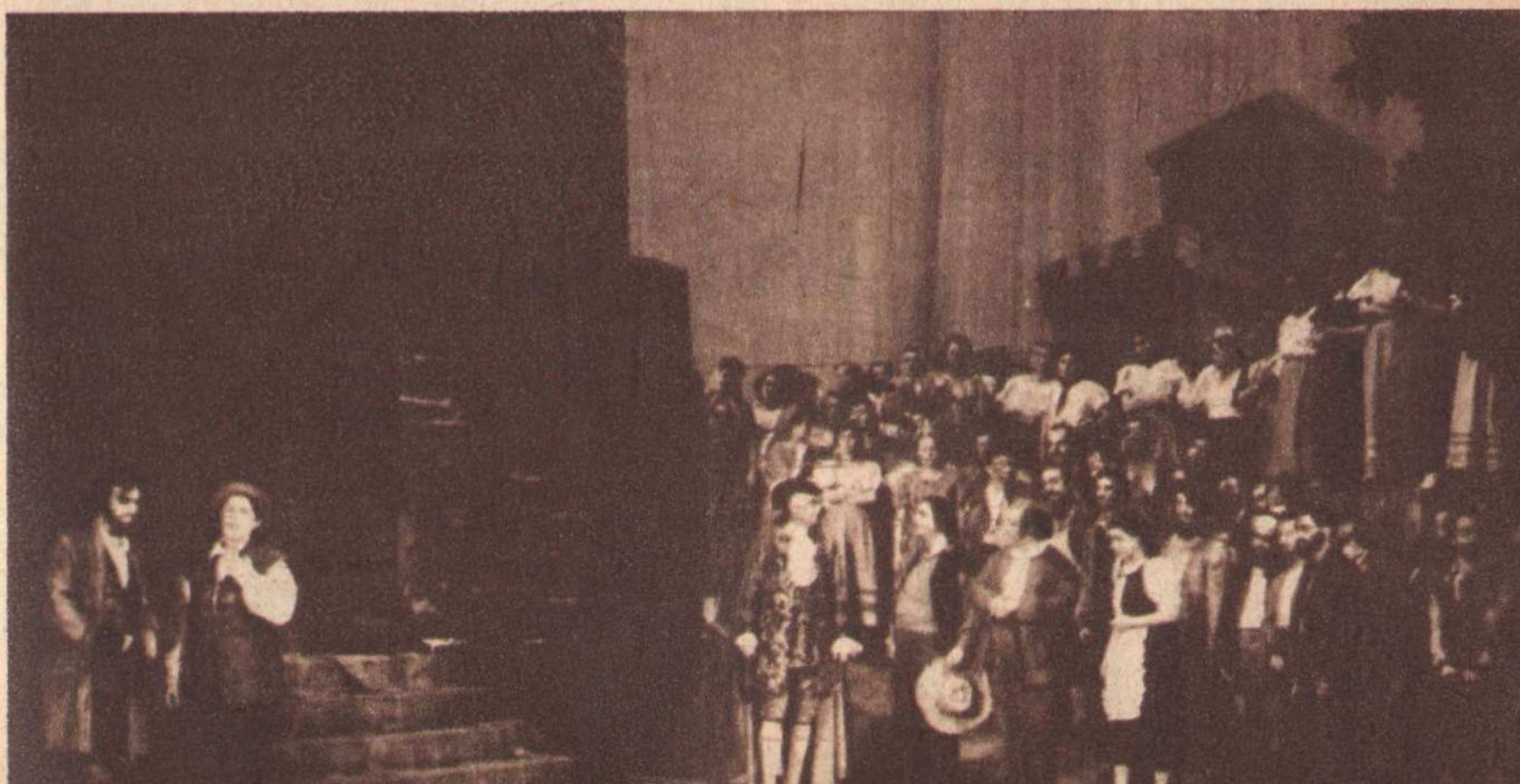

eatrul de Operă
Balet al R.P.R.

Rusalka

OPERĂ ÎN 4 ACTE DE A. S. DARGOMÎJSKI, DUPĂ POEMUL LUI A. S. PUȘKIN

Alexandru Sergheevici Dargomîjski este prin opera sa, unul din strălucitii reprezentanți ai intelectualității progresiste ruse care, în plină teroare țaristă, au luptat pentru promovarea ideilor celor mai avansate ale timpului.

Alături de cei mai buni reprezentanți ai artei ruse înaintate, iubind cu pasiune poporul şi conştient de marea forță şi capacitate a acestuia, el a căutat şi a găsit în realism, singura formă artistică adecvată exprimării marilor adevăruri ale vieții, singura formă artistică în care arta să militeze pentru marile valori umane, pentru mai bine.

«Eu vreau ca sunetele să exprime cuvîntul, eu vreau adevărul» — scria Dargomîjski la sfîrșitul vieții sale. Și acest ideal i-a călăuzit într-adevăr creația.

In opera «Rusalka», Dargomîjski alege ca subiect o dramă petrecută în viața oamenilor simpli, ceeace constituia o inovație îndrăzneață pentru acele timpuri. La baza ei stă piesa cu acelaş nume a lui Puşkin. Tema fetei din popor, sedusă de un aristocrat, a suferințelor ei şi ale tatălui ei constituia un mod de exprimare al protestului popular față de clasele asupritoare; dar ceeace dă o valoare deosebită atît piesei lui Puşkin, cît şi operei lui Dargomîjski, este zugrăvirea realistă a personajelor şi pregnanța redării conflictelor dramatice, deşi forma sub care se realizează aceasta e o împletire a realității cu elementele fantasticului. Eroina Nataşa se sinucide aruncîndu-se în Nipru. Ea devine o «rusalkă», o zînă a apelor, care va atrage în adîncurile lor şi pe seducătorul ei. Imaginile familiare ale basmului popular nu fac decît să mărească forța de expresie a tabloului dramatic ce ne este înfățişat în această operă. După cum a arătat Bielinschi, elementul fantastic nu constitue în «Rusalka» lui Puşchin decît forma exterioară de redare a unui conținut adînc uman, sincer şi plin de adevăr.

Muzica de o inspirație simplă şi totuşi de o mare strălucire melodică pe care a compus-o Dargomîjski, redă pe deplin ideea ce l-a călăuzit pe Puşkin. Ea pune în evidență, subliniază mişcătorul realism al poemului «Rusalka» şi marea sa forță dramatică.

Caracterizarea muzicală a personajelor nu este făcută prin motive determinate, ci se formează treptat, pe măsura evoluției stărilor lor sufleteşti şi a desfăşurării acțiunii, căpătînd totuşi pînă la urmă o conturare precisă şi sugestivă, mai ales prin individualitatea intonațiilor respective. In general momentele lirice ale operei sînt redate printr-o muzică mai curgătoare, în stilul romanțelor,

Scenă din actul I.

Scenă din actul III, Cornelia Gavrilescu, artistă emerită a R.P.R., laureată a Premiului de Stat și Iulia Buciuceanu.

atît de apropiate de viaţa simplă de fiecare zi, în timp ce ciocnirile dramatice îşi găsesc expresia în formă recitativului melodic, în care imaginea muzicală capătă accentele, intensitatea şi încordarea vorbirii, reflectînd pas cu pas mişcările vieţii interioare manifestate în cuvinte. La folosirea elementelor folclorice, care apare mai pronunţată în pasajele corale, dintre care cele mai reuşite sînt cele din actul I şi melodia «Peţitoare, peţitoare, » din actul al II-lea, în scena petrecerii de nuntă, trebuia să ajungă în mod firesc compozitorul care, renunţînd la artificialul operei apusene la modă s-a străduit să exprime în muzică măreţia vieţii sufleteşti a oamenilor din popor.

DISTRIBUŢIA

Cneazul-**Mihail Stîrbei**, artist emerit al R.P.R., laureat al Premiului de Stat, **George Corbeni**, **Vasile Diaconescu**; Cneaghina-**Zenaida Pally**, artistă emerită a R.P.R., laureată a Premiului de Stat, **Elena Cernei**, **Iulia Buciuceanu**; Morarul-**N. Secăreanu**, artist emerit al R.P.R., laureat al Premiului de Stat, **Mircea Bucîu**, artist emerit al R.P.R., laureat al Premiului de Stat; Nataşa — **Dora Massini**, **Ana Tălmăceanu**, **Ioana Nicola**, artiste emerite ale R.P.R., laureate ale Premiului de Stat, **Maria Vologescu**; Olga-**Cornelia Gavrilescu**, artistă emerită a R.P.R., laureată a Premiului de Stat, **Iudith Lazarovici**, **Zoe Dragotescu**; Naşul-**Petre Ştefănescu Goangă**, artist al poporului din R.P.R., laureat al Premiului de Stat, **Dinu Căţuleanu**, **Ştefan Petrescu**; Vînătorul -**Ştefan Petrescu**, **Costel Simionescu**; Rusalocica-**Marilena Bălan**.

Regia: **V. Ciucov** (Moscova).

Direcţia muzicală: **Eg. Massini**.

Pictor scenograf: **E. Covalenco** (Moscova).

Scena vînătorilor din actul III, în rolul morarului N. Secăreanu, artist emerit al R.P.R., laureat al Premiului de Stat.

Dans țigănesc (actul II), solist Gabriel Popescu, laureat a celui de al IV-lea festival al tineretului dela București.

Scenă de balet din actul II.

NEUITATELE SPECTACOLE ALE

In ultimii ani, publicul romînesc a avut de cîteva ori prilejul să cunoască şi să admire bogăţia şi varietatea artei chineze. Opera «Fata cu părul cărunt» prezentată cu trei ani în urmă, filmul «Circul chinezesc», neuitatele spectacole interpretate în zilele celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor s-au gravat adînc în amintirea spectatorilor romîni, trezindu-le gust şi interes pentru arta atît de bogată în tradiţii a marelui popor prieten.

Este explicabil aşa dar, dece spectacolele oferite de Ansamblul de cîntece şi dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare, care ne-a vizitat ţara în cadrul unui turneu de o lună, au prilejuit pretutindeni unde au fost date, o uriaşă afluenţă de spectatori, constituind unul dintre cele mai marcante evenimente culturale ale anului.

Formaţie artistică cu tradiţie, Ansamblul de Cîntece şi Dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare a fost înfiinţat încă din anul 1928, în plină luptă de eliberare naţională.

Alcătuit din 271 persoane, Ansamblul cuprinde un cor şi o orchestră de 103 artişti şi un cor femenin cu acompaniament de armonici. Din rîndurile sale fac parte valoroşi solişti, printre care tenorul liric Jo-Cihion-Kue este cunoscut publicului romînesc încă din anul trecut, cînd el a putut fi aplaudat cu prilejul spectacolelor oferite în cadrul Festivalului. Repertoriul Ansamblului este alcătuit din 28 de numere, aparţinînd celor mai variate genuri ale artei clasice şi contemporane.

Astfel de pildă, dansurile ostăşeşti «Cavaleriştii din Tibet» sau «Toba de infanterie», care redau în mod plastic aspecte din viaţa nouă, plină de bucurii şi izbînzi a Armatei Populare Chineze, au alternat într-o succesiune uluitoare şi admirabilă de ritmuri, melodii şi costume, cu dansurile populare vechi «O nuntă la Miao», «Dans cu tamburin» sau cu operele clasice, care au reînviat pe scenele romîneşti străvechi legende şi tradiţii chinezeşti.

Fiecare din cei care au asistat pe stadionul Giuleşti la prima reprezentaţie a Ansamblului, îşi aduce aminte de surpriza, nedumerirea şi apoi furtuna de aplauze

Dansul «O nuntă la Miao» inspirat din străvechea artă populară a harnicului popor Miao, una din nenumăratele naţionalităţi asuprite în trecut şi care se bucură astăzi de drepturi egale în marea şi fericita Chină populară.

SOLIILOR ARTEI CHINEI POPULARE

pe care le-a stîrnit virtuasa interpretare în limba romînă a melodiilor «Imnul partizanilor păcii» de compozitorul nostru I. Chirescu şi «A plecat Gheorghiţă militar». Armonizarea perfectă a vocilor şi instrumentelor, dozarea precisă a acompaniamentului, exactitatea intrărilor, sesizarea şi redarea justă a nuanţelor, toate acestea au făcut ca interpretarea să fie pe drept cuvînt excelentă.

Oaspeţii chinezi n-au concertat numai în capitala ţării. Minunatele lor spectacole au fost urmărite de cetăţenii din Cluj, Tg. Mureş, Oraşul Stalin, Timişoara, Ploieşti, Iaşi, Constanţa, Galaţi, de muncitorii dela numeroase uzine, de militarii din diverse unităţi, de ţăranii dela gospodării agricole colective. Şi pretutindeni, fie că reprezentaţiile aveau loc pe scenele teatrelor, fie că se ţineau în diverse cluburi de întreprindere sau pe estrade amenajate în aer liber, ele au avut o trăsătură comună şi s-au desfăşurat sub acelaş semn, acela al unei mari şi trainice prietenii. Oamenii muncii din patria noastră n-au uitat primirea entuziastă pe care poporul chinez a făcut-o Ansamblului artistic al Forţelor Armate ale R. P. R. Lucrul acesta nu l-au uitat nici membrii acestui Ansamblu, care la sfîrşitul turneului organizat de oaspeţii chinezi, vor face cu dînşii un interesant schimb de experienţă, la care vor participa şi ansamblurile Ministerului Afacerilor Interne şi cel al Consiliului Central al Sindicatelor. Acest schimb de experienţă, ca şi spectacolele date de solii artei chineze au constituit o nouă şi simţitoare contribuţie la adîncirea cunoaşterii reciproce şi a prieteniei dintre poporul romîn şi marele popor chinez.

Sus: Ansamblul de cîntece şi dansuri al Armatei Populare Chineze de eliberare - Corul şi orchestra. Jos: Clocotitorul dans ostăşesc, «Dansul cu tobe», care redă prin deosebita măiestrie a mişcării, viaţa plină de bucurie şi bireînţi a ostaşilor Armatei Populare Chineze de eliberare.

TEATRUL NAȚIONAL

„I.L. Caragiale"

SALA COMEDIA

Îndrăgostiții

PIESĂ IN TREI ACTE (7 TABLOURI) DE MARIA BANUȘ,
Laureată a Premiului de Stat

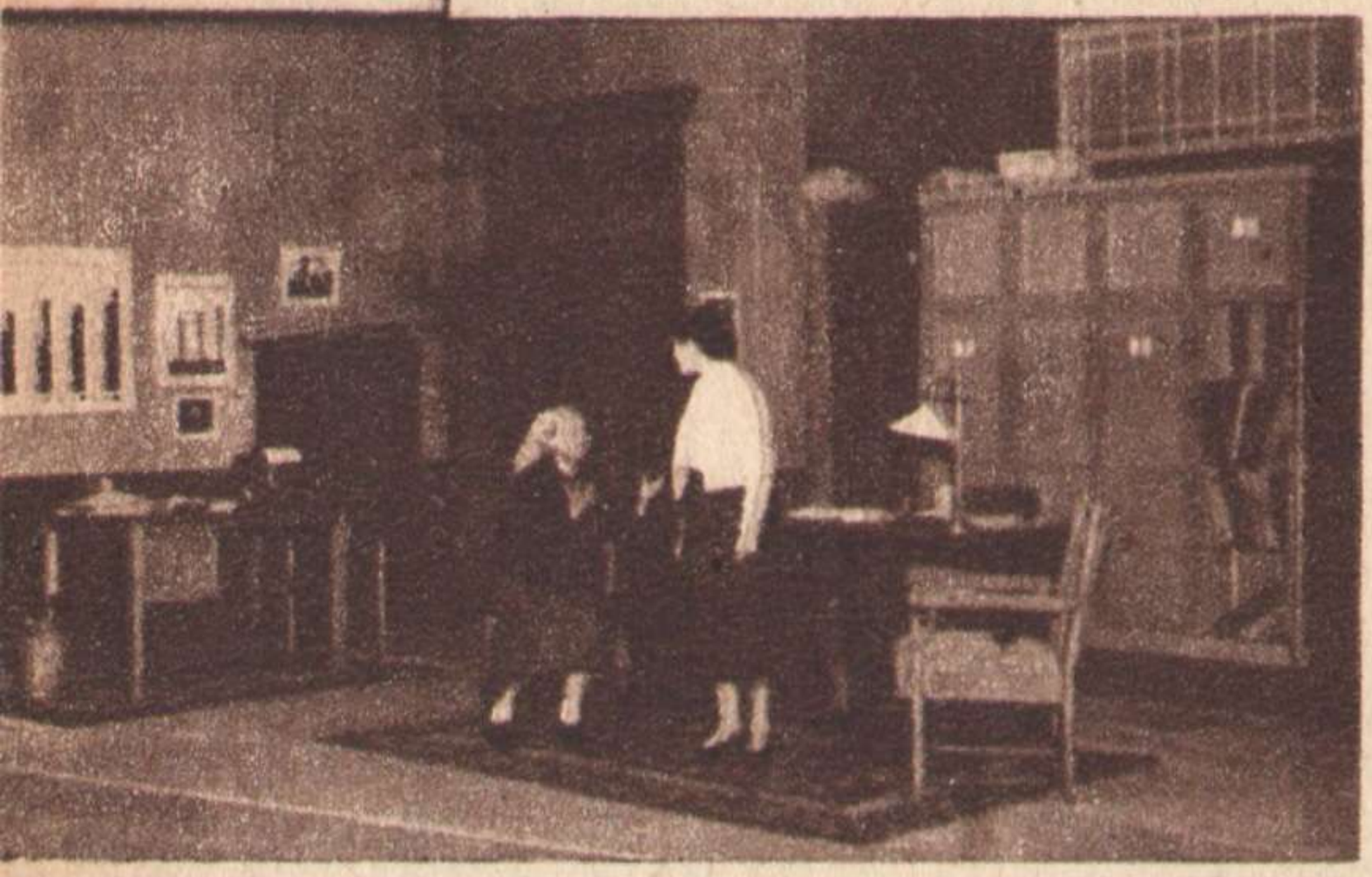

Eugenia Popovici și Tanți Cocea.

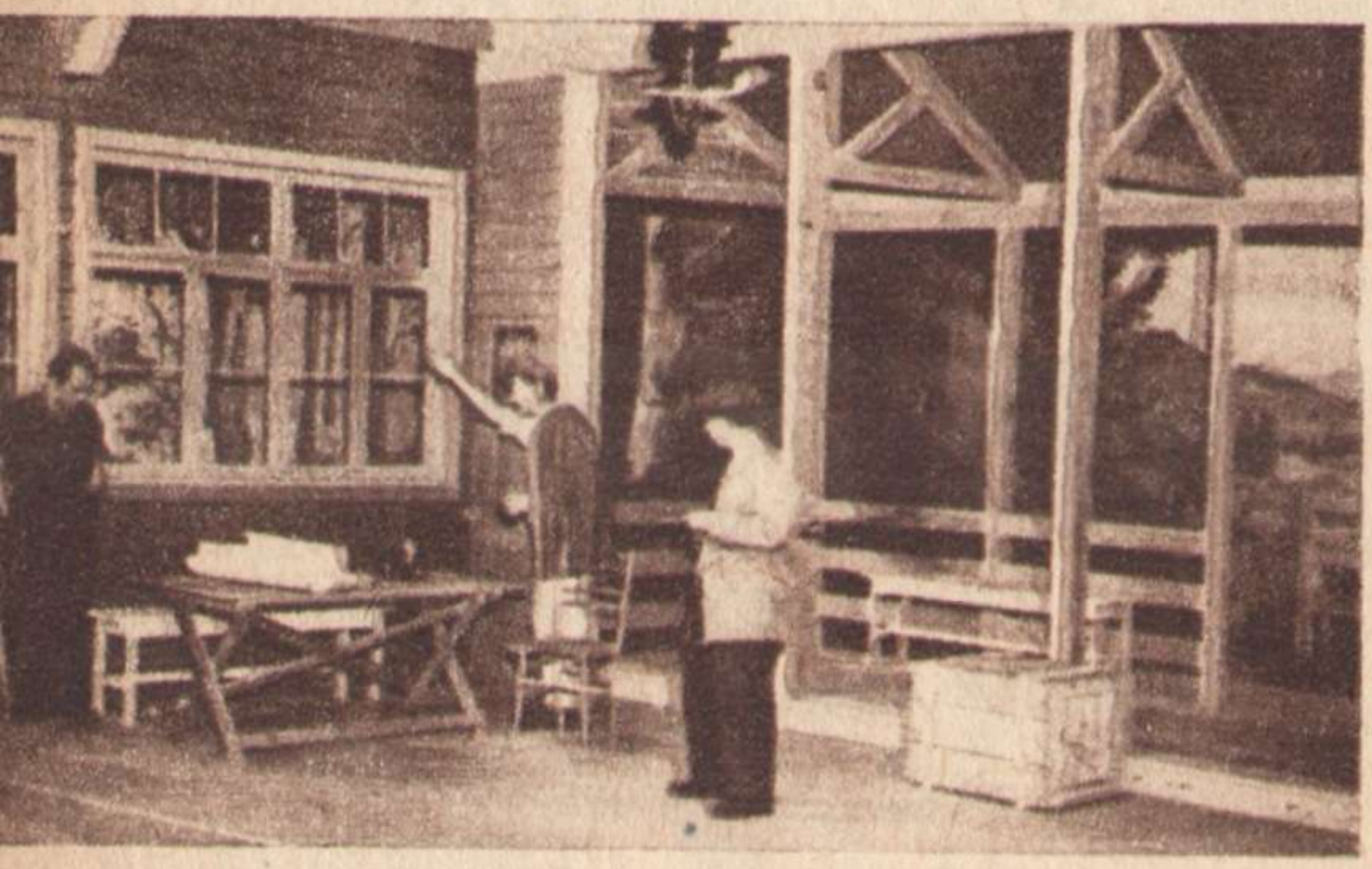

C. Diamandi, P. Pătrașcu și I. Iliescu.

Tanți Cocea, Geo Barton și Gr. Nagurevski.

DISTRIBUȚIA

Maria Varlam—Tanți Cocea; Matei Holban—Geo Barton; Tiberiu Stoianovici — Mircea Constantinescu; Cornel Petrăchescu—Iulian Neculescu; Ioan Lazăr—Nicu Dimitriu, Virgil Popovici; Armand Dimancea—C. Antoniu, artist al poporului din R. P. R., laureat al Premiului de Stat, C. Mitru; Adrian Budescu—V. Lăzărescu; Mircea Avadian—Igor Bardu; Marcela Caracota—Dina Cocea, Fili Harand; Jean Popovici—Al. Demetriad; Carol Eremia—Al. Alexandrescu Vrancea; Victor Ambruș—Emil Liptac; Ștefan Niță—Marin Negrea, S. Holban; Dan Nedelcu—Gr. Nagurevschi, G. Fundătură; Iancu Lipan—Marcel Anghelescu, artist emerit al R.P.R., laureat al Premiului de Stat, Șerban Iamandi; Petre Cazacu-N. Gr. Bălănescu, Costache Diamandi; Aglaia Cazacu, soția lui—Eugenia Popovici, Nina Diaconescu; Ilie Badea—P. Pătrașcu; Iordache Chipăruș—Al. Ionescu Ghibericon; Nicu Arapache—Costache Diamandi, C. Giura; Sandu Iepure—C. Giura, M. Cojan; Florică Stancu—I. Herațiu; Nuța Bodnariuc, soția lui Arapache—Raluca Zamfirescu, Elena Sereda; Ghiță—Virgil Teodorescu; Pantelimon Sterică—Ion Iliescu; Atanasiu Cometa—Matei Gheorghiu; Secretara, Ioana Măneseu; Un muncitor—Gh. Ionașcu; Alt muncitor—I. Receanu; Doctorul—C. Possa.

Regia: Al. Finți, maestru emerit al Artei din R. P. R.

Pîrjolul

Teatrul Armatei

PIESĂ în 3 ACTE (7 TABLOURI) de CEZAR PETRESCU şi DINU BONDI

DISTRIBUŢIA

Matei, ţăran-George Sion, Rîmbu, ţăran-N. Meicu; Lupei, ţăran-Mircea Medianu; Boţan, ţăran-N. Sireţeanu, Iulian Marineseu; Rustei, ţăran-Mircea Corbu; Pandele Spacă, cîrciumar-Grigore Anghel; Moş Urlui-Sandu Stelaru; Iovache Sgîlţ, vechil-Ion Damian; Ieronim, ostaş în termen-Enache Manea; Păun, ostaş în termen-Virgil Ciucu; Miţa Topuz, marinar-H. Mihail, Porfir-Iulian Marinescu, Teofil Turturică; Hotonog, insp. comunal-Nicolescu Cadet; Frusina-Elisabeta Ioneseu, Tudoriţa-Nuţi Dumitrescu, Aioanei Constantin, primarul comunei-Crişan Constantineseu; Virana, fiica lui Matei-Eugenia Bosinceanu; Mihăică, fiul lui Matei-Mariana Opreseu; Prosper Ladino, nepotul lui Iorgu-Petre Popa; Baba Zmafira-Ana Popescu; Gogolici, vechil-George Turcanu; Piţulă, soldat în termen-Dorin Cristoloveanu; Lt. Theo Conabiu, din cavalerie-Emil Ciuan; Iorgu Despa, proprietarul moşiei Vorniceni-Aurel Athanasescu; Irina Despa, nepoata lui Iorgu-Tamara Vasilache; Stanca, nevasta lui Matei-Sandina Stan; Ilinuba, mama Stancăi - Atena Marcopol; Ştefănică fiul lui Matei-Marcela Chirilă; Muceniţa, fiica lui Matei-Alice Molnar; Stoica Vajnicu, muncitor C.F.R.-Nae Constantineseu; Paulette-fiică de moşier-Luiza Marinescu; Lenţa, fiică de moşier-Puşa Scărlătescu; Anişoara, fiică de moşier-Reghina Roşan; Enanoil Bobolea, prefectul judeţului-C. Irod; Mitel Popescu, ministru conservator-V. Ronea; Vicenţiu Iosan, general de divizie-G. Trestian; Corin Teofănescu, moşier-N. Gărdescu, C. Fotache; Zoe Mitrovan, moşiereasă-Lily Popovici; Elena Şandovici, moşiereasă-Nelly Cutava; Maura Teofănescu, soţia lui Corin-Jenny Argeşeanu; Tache Paruse, politician liberal-M. Heroveanu; Pamfil Stroe Udeseu, moşier-Costin Dodu; Miltiade Marulis, arendaş de moşie-Ion Pella; Dănăilă, ţăran din Vorniceni-Ion Petratu; Lt. Boiceanu, ofiţer de jandarmi-Vasile Tonescu; Pîrcălabul, picher de şosea-Victor Handoca; Lisandru, - Gh. Tomescu; Un flăcău,-Teofil Turturică; Alt flăcău-Vasile Onete; Tărău, plutonier-Emil Ionece; Un caporal-Gh. Crăciun; Un jandarm - Vasile Boghiţă;

Muzica de scenă: Gh. Dumitrescu, laureat al Premiului de Stat.

Regia: Ion Sahighian, maestru emerit al Artei din R.P.R., director artistic al teatrului.

Decoruri şi costume: Traian Cornescu.

Teatrele Bucureştene şi-au deschis porţile. Pe lîngă reluări se prezintă publicului un număr însemnat de premiere. O parte din ele chiar de la început, altele, la diferite date în decursul stagiunii. In informaţiile ce urmează am încercat să facem cunoscut cititorilor noştri cîte ceva din viitoarea activitate a scenelor Capitalei.

TEATRUL NAŢIONAL I. L. CARAGIALE

S-a reluat întreg repertoriul anului trecut adăugîndu-se, la Comedia «Indrăgostiţii» de Maria Banuş, laureată a Premiului de Stat, în regia lui Al. Finţi, maestru emerit al Artei din R.P.R. şi la Studio «Liceenii» de C. Treniov, în regia lui Iulian Necşulescu şi Virgil Sacerdoţeanu.

✦ In cinstea lui 7 noembrie se reprezintă piesa «Platon Crecet» de Al. Ceraeiciuc, în regia lui Al. Finţi, maestru emerit al Artei din R.P.R.

✦ Au început repetiţiile piesei «Regele Lear» de Shakespeare, în regia lui Sică Alexandrescu, maestru emerit al Artei din R.P.R., laureat al Premiului de Stat, cu Gh. Storin, artist al poporului din R.R.P., în rolul titular.

✦ Viitoarea premieră va fi «Cei din Dangaard» de Andersen Nexö, în regia lui M. Ghelerter, maestru emerit al Artei din R.P.R., laureat al Premiului de Stat.

TEATRUL MUNICIPAL

Piesa «Arcul de triumf» de Aurel Baranga, laureat al Premiului de Stat, a fost scrisă şi va fi reprezentată în cinstea celui de al doilea Congres al Partidului.

✦ Se repetă «Doamna Calafova» de Voitek Ţach, în traducerea lui Lia Marmeliuc şi Iaromir Damek şi în regia lui Dan Nasta. Această piesă face parte din noua dramaturgie cehoslovacă.

✦ In cursul actualei stagiuni se vor mai reprezenta: «Răzvan şi Vidra» de B. P. Haşdeu, «Don Carlos» de Fr. Schiller şi «Soţul ideal» de Oscar Wilde, în regia lui W. Siegfried, maestru emerit al artei din R.P.R.

✦ Se pregăteşte deasemenea un festival Cehov, în cadrul căruia îşi vor da concursul actorii şi regizorii teatrului.

TEATRUL ARMATEI

Sala din Bulevardul Magheru şi-a deschis stagiunea la 18 septembrie cu piesa «Maşenca» de A. N. Afinoghenov, în două distribuţii, una în regia lui Val Săndulescu, iar cealaltă a lui George Rafael.

✦ Sala din str. 13 septembrie, şi-a început spectacolele la aceeaşi dată, cu piesa «Pîrjolul» de Cezar Petrescu şi Dinu Bondi.

✦ Se repetă «Invazia» de Leonid Leonov şi «Cîntec despre marinarii Mării Negre» de Boris Lavreniev.

✦ Din repertoriul stagiunii trecute se reiau: «Vlaicu Vodă», «Ion Vodă cel Cumplit», «Avarul», «Furtuni de primăvară», «De partea cealaltă», «Căsătoria» şi «Jucătorii de cărţi».

TEATRUL MUNCITORESC C. F. R.

Deschiderea stagiunii a avut loc la 18 septembrie cu piesa «Sfîrşitul escadrei» de Al. Corneiciuc.

✦ In afară de reluări, se reprezintă «Slugă la doi stăpîni» de Carlo Goldoni, în traducerea Polixeniei Carambi şi «Art. 19», de Ştefan Tita şi Ionel Ţăranu.

✦ In pregătire: «Tania» de Arbuzov, în regia lui Marin Iorda şi «Intrigă şi iubire» de Fr. Schiller, în regia lui N. Al. Toscani.

TEATRUL TINERETULUI

Se va prezenta, în premieră, piesa lui Virgil Stoenescu, «Drumul soarelui», în regia lui C. Sincu, laureat al Premiului de Stat.

✦ Se repetă deasemenea «David Cooperfield», dramatizare de Max Maurey, după Charles Dikens, în versiunea romînească a lui Ionel Ţăranu.

✦ Teatrul Tineretului înfiinţează un teatru pentru micii spectatori. In acest scop a fost preluată fosta sală a cinematografului Casandra din str. 30 decembrie nr. 8, care se amenajează şi se utilează după sistemele cele mai noi, în vederea creerii unor condiţii optime pentru acest gen de spectacole.

Piesa de inaugurare va fi «Harap alb» după povestirea clasicului nostru Ion Creangă, în dramatizarea lui G. Vasilescu.

TEATRUL ACTORULUI DE FILM «C. NOTTARA»

In cinstea celui de al II-lea Congres al Partidului se reia piesa «Nepoţii gornistului» de Soraua Coroamă, după scenariul de film de Cezar Petrescu şi Mihai Novicov, în direcţia de scenă a lui Sorana Coroamă, în colaborare cu Rodica Gheorghiu, Ion Lucian şi Constantin Dinescu. Decorurile sînt executate de Toni Gheorghiu, iar costumele de Marga Ene Bogdan.

✦ In premieră se reprezintă piesa «Mincinosul» de Carlo Goldoni, în direcţia de scenă a lui Ion Lucian şi Rodica Gheorghiu, asistaţi de Constantin Dinescu şi Anca Livescu.

✦ In prima parte a stagiunii se vor reprezenta piesele: «Frica» de Georges Soria, şi» Intîlnire cu tinereţea» de Arbuzov,.

TEATRUL ŢÂNDĂRICĂ

In noua stagiune vor fi reprezentate următoarele piese pentru şcolari: «Fraţii Liu» dramatizare de A. Popovici, după un basm popular chinez, pentru preşcolari, piesa bulgară «Băiatul şi vîntul» de I. Trandafirova, «Străjerul Mării» de M. Stoian, şi «Povestea porcului» de Veronica Porumbacu şi V. Filipoiu.

✦ Pe lîngă aceste premiere se vor relua piesele «Artiştii pădurii» şi «Gîscănelul» de H. Ghernet şi «Moş Gerilă» de Surinova.

✦ Pentru adulţi, pe lîngă spectacolul de estradă, «Humor pe sfori» se vor reprezenta în premieră «Doi la zero pentru noi», de scriitorul sovietic V. Poliacov şi piesa originală «Milioanele lui arlechin» de Eugen Mirea şi C. Teodorescu.

Constellation

artiștilor sovietici
LA BUCUREȘTI

Capitala țării noastre a găzduit de curînd un grup de artiști sovietici, cari s-au prezentat publicului nostru într-o serie de concerte ce au avut loc la Ateneul R.P.R. Marea artă a oaspeților sovietici a făcut ca toate concertele date să fie adevărate sărbători ale artei muzicale.

Programele concertelor au fost alcătuite astfel, în cît ele au cuprins o variată gamă de stiluri și lucrări muzicale. Grupul artiștilor sovietici a cuprins pe dirijorul Niazi, maestru emerit al artei din R.S.S. Azerbaidjană și laureat al Premiului Stalin.

Dirijorul Niazi, este un conducător de orchestră de o mare vigoare artistică. Stăpîn pe o gestică foarte expresivă, dar totuși sobră, interpretarea sa este totdeauna vie, strălucitoare, rezultat al unei mari adînciri a textului muzical, care duce la o adevărată și sugestivă construire a edificiului de idei și imagini muzicale ce sînt de redat. Interpretările sale exprimă o înțelegere cu adevărat realistă a lucrărilor, reliefînd, acolo unde este cazul influența sau caracterul muzicii populare.

Pianistul Victor Merjanov, este un mare maestru al claviaturii. Tehnica sa este deosebit de valoroasă, iar expresivitatea interpretărilor sale redă pătrunzător caracterul oricît de diferit al lucrărilor ce execută. Dela Bach-Vivaldi la Mussorgski (Tablouri dintr-o expoziție), dela Chopin la Scriabin, întreaga variație de sentimente și de stiluri a găsit în acest mare pianist un interpret de inepuizabile resurse.

Un mănunchi de patru concertiști, alcătuind renumitul cvartet «Ceaikovski» din Moscova, au prezentat publicului cvartetul pentru coarde «Fata și moartea» de Schubert și Cvartetul nr. 3 de D. Șostakovici.

Cvartetul de Stat «P. I. Ceaikovski»: Rudolf Barșai (violă), Anton Șarov (vioara II-a), Iulian Sitkovetski (vioara I-a), Iacov Slobodkin (violoncel).

Evghenia Smolenskaia, artistă emerită a R.S.F.S.R., solistă a Teatrului Academic de Stat al U.R.S.S., în rolul Liza din «Dama de pică».

Pianistul Victor Merjanov, laureat al Concursului Unional și al celui de al IV-lea Concurs internațional «Chopin».

Membrii formaţiunii, fiecare în parte un mare şi desăvîrşit solist, s-au manifestat şi separat, în concerte proprii. Astfel primul violonist al cvartetului, Iulian Sitkovetski a prezentat într-un concert propriu un program de o foarte întinsă gamă interpretativă, mergînd de la Sonata de Cezar Frank, la Paganini, trecînd prin opera marelui Bach, din care a executat în întregime sonata pentru vioară solo cu monumentala şi polifonica Ciaconă. In toate piesele prezentate, acest mare virtuos a vădit nu numai o perfectă tehnică a mîinii stîngi, un «arcuş» de mare supleţe şi de iscusinţă tehnică, dar şi o temeinică cunoaştere a stilurilor respective.

Violoncelistul Iakov Slobotkin s-a prezentat într-un concert propriu dînd viaţă unui program alcătuit cu mult gust, variat şi bogat. Tonul cald, convingător, tehnica sa precisă, expresivitatea frazei sale, au făcut ca interpretările sale să fie de o reală valabilitate artistică.

Un concert special a fost închinat de maeştrii sovietici artei vocale, în care s-au prezentat trei mari cîntăreţi: un bariton şi două soprane. Baritonul Evghenie Belov, dela Teatrul Mare Academic de Stat din Moscova, este un cîntăreţ de mare clasă. Vocea sa, cultivată la cea mai bună şcoală a cîntului este pusă în slujba unui lirism cald, seducător.

Soprana dramatică Evghenia Smolenskaia, solistă a Teatrului Mare Academic din Moscova, este posesoarea unui glas de mari şi bogate resurse. Un timbru pătrunzător, o emisiune lejeră, puse în slujba unui temperament foarte viu, dau interpretei cele mai largi mijloace de expresie şi îi îngăduie realizări de mare valoare artistică.

Valentina Maximova, cea de a treia cîntăreaţă este o soprană lirică şi de coloratură cu infinite posibilităţi vocale. Un glas de o rară calitate cu inflexiuni de o mare fineţe, grefate pe un autentic talent muzical, au îngăduit artistei să prezinte realizări cari au entuziasmat publicul.

In încheiere putem spune că manifestările acestor mari maeştri ai artei sovietice au arătat încă odată înaltul nivel la care a ajuns arta în marea Ţară a Socialismului.

Dirijorul Niazi, maestru emerit al Artei din R.S.S. Azerbaidjană, laureat al Premiului Stalin, conducînd orchestra simfonică a Filarmonicii de Stat.

Informații muzicale

FILARMONICA DE STAT

Filarmonica de Stat din București a organizat mai multe brigăzi artistice mixte alcătuite din soliști, artiști instrumentiști, coriști și formațiuni ale orchestrei populare «Barbu Lăutaru». Aceste brigăzi artistice mixte au concertat în diferite localități balneare pentru oamenii muncii veniți la odihnă.

Așa, de exemplu, o brigadă artistică mixtă a fost trimisă la Călimănești, unde a dat un număr de trei concerte, deplasîndu-se apoi la Govora unde a dat un concert. Membrii acestei echipe au participat deasemenea și la alte manifestări artistice în colaborare cu alte instituții de artă.

O altă asemenea brigadă a vizitat stațiunea Vasile Roaită unde a dat un numar de trei concerte. O altă brigadă a dat trei concerte la Predeal vizitînd și alte localități de pe Valea Prahovei. La Bușteni a concertat o formațiune a orchestrei populare «Barbu Lăutaru», iar la Tușnad o brigadă mixtă.

Programele au cuprins muzică romînească și muzică sovietică. Lucrările au fost executate cu grijă artistică și au plăcut ascultătorilor.

TEATRUL DE OPERĂ ȘI BALET AL R.P.R.

Stagiunea se deschide în cursul lunei octombrie cu «Fidelio» operă în 2 acte de L. van Beethoven, după care vor urma la diferite date în decursul stagiunii: baletul «Călărețul de aramă» de R. Glier, Artist al poporului din U. R. S. S., laureat al Premiului Stalin, după poemul cu același nume de Pușkin, «Aida» de Verdi și baletul pentru copii «Puiul de barză» de Klebanov.

✦ Intr-o montare cu totul nouă se vor reprezenta operele: O noapte furtunoasă, Bărbierul din Sevilla, Boema, Carmen.

✦ Din repertoriul stagiunii trecute se reiau: Dama de pică, Rusalka, Rigoletto, Traviata, Cio-Cio-San, Giani Schicchi și spectacolele de balet: Macul roșu și Copelia.

TEATRUL DE STAT DE OPERETĂ

✦ In această stagiune opereta «Vînt de libertate» va fi reluată într-o montare cu totul nouă, ce va pune și mai mult în valoare conținutul înaintat al lucrării lui Dunaievski.

✦ Pentru a doua parte a stagiunii se pregătește «Liliacul» de Iohan Strauss, într-o nouă versiune romînească de Nicușor Constantinescu și «Trembita» de Miliutin.

✦ Cele două echipe artistice care dau spectacole în fabrici și echipa pentru sate își reiau reprezentațiile cu «Din albumul operetei» — conducerea muzicală Gh. Boldeanu, «Opereta de ieri și de azi» — conducerea muzicală Th. Sibiceanu și «Un program de muzică și veselie» — conducerea muzicală Gh. Mandel.

✦ La 20 octombrie va avea loc premiera operetei «Lăsați-mă să cînt» de Liliana Delescu, Erastia Sever și V. Cosma, muzica de Gherase Dendrino, în regia lui Nicușor Constantinescu.

«Lăsați-mă să cînt» evocă un moment însemnat din viața marelui înaintaș al muzicii romînești Ciprian Porumbescu, care, ca toți marii artiști, ce n-au vrut să se închine «sacului cu bani», a avut de dus o luptă crîncenă pentru a face să triumfe arta adevărată, legată de popor.

Filarmonica de stat

CONCERTE LECȚII

L. Van Beethoven.

P. I. Ceaikovski.

Publicul nou care umple astăzi sălile de spectacole și concerte se bucură tot mai mult de tezaurul nepreţuit al artei și se simte atras tot mai mult spre muzica clasică, pentrucă marii maeștri clasici și contemporani au exprimat în capodoperele lor ideile, frămîntările și năzuințele arzătoare ale societății în mijlocul căreia au trăit și au creat.

Pentru a înlesni acestui public nou alcătuit, din oameni ai muncii, să cunoască și să pătrundă cît mai bine calea dezvoltării muzicii, să-și adîncească și să-și completeze cunoștințele, ușurîndu-i astfel înțelegerea capodoperilor marilor maeștri și ajutîndu-i să priceapă sensul muzicii executate, Filarmonica a pășit la organizarea unei serii de Concerte - lecții.

Înțelegerea unor termeni muzicali și a diferitelor probleme teoretice ale muzicii, cunoașterea vieții și activității creatoare a marilor compozitori a devenit o necesitate firească pentru toți iubitorii de muzică. Ascultînd la radio, văzînd un afiș pe stradă, citind o revistă, frecventînd Opera și concertele, fiecare din noi întîlnește termeni muzicali ca: «uvertură», «simfonie», «muzică cu program», «sonată», «arie», «armonie», etc., sau nume de mari compozitori ca: Bach, Mozart, Beethoven, Glinka, Borodin, Ceaikovski și alții. In cadrul Concertelor-lecții, se va vorbi în mod metodic și pe larg despre termenii muzicali și despre cele mai proeminente figuri din istoria muzicii.

Concertele-lecții cuprind 2 grupe de conferințe. Chiar de la începutul stagiunii, va începe primul ciclu, care este alcătuit din 10 lecții, în care se va vorbi despre elementele muzicii (sunetul muzical, ritmul, melodia, armonia și polifonia), despre formele și genurile muzicale și dezvoltarea lor istorică (lied, sonată, concert, simfonie, operă, oratoriu, și așa mai departe), — despre vocea omenească, despre cor, despre instrumentele populare, și în sfîrșit, despre dezvoltarea istorică a orchestrei simfonice pînă la orchestra modernă.

Acest ciclu va fi urmat de o altă serie de Concerte-lecții, în care se va vorbi despre fazele principale ale dezvoltării muzicii și despre compozitorii cei mai importanți, începînd cu veacul al XV-lea — XVI-lea și continuînd pînă în zilele noastre. Menționăm aci cîteva titluri de conferințe: Muzica instrumentală și dezvoltarea ei pînă la Bach; Maeștrii secolului al XVII-lea și al XVIII-lea: Rameau-

Vivaldi-Haendel; Bach; **Muzica europeană în perioada apariţiei clasicismului vienez (Şcoala de la Mannheim, şi Haydn)**; Mozart; Beethoven; **Muzica apuseană după Beethoven**; Berlioz-Weber; Schubert; Liszt-Chopin; Schumann-Mendelssonh-Bartholdy; Brahms; **Şcoala muzicală naţională rusă:** Glinka-Dargomîjski; Grupul celor Cinci; Ceaikovski; **Dezvoltarea simfonismului apusean după Beethoven:** Mahler-Bruckner-Max Reger, etc.; Richard Wagner; Richard Strauss şi cei mai de seamă compozitori post-romantici; **Şcoala muzicală naţională cehă, norvegiană, finlandeză, spaniolă, franceză, maghiară; Compozitorii ruşi după Ceaikovski; Muzica sovietică; Muzica compozitorilor din ţările de democraţie populară; Muzica compozitorilor romîni înaintaşi; Muzica romînească actuală.** De asemenea vor avea loc şi conferinţe recapitulative şi de sinteză.

Conferinţele vor fi ţinute de către profesori de Conservator şi de către unii dintre cei mai valoroşi compozitori, critici şi muzicologi ca: prof. Gh. Breazul, prof. Zeno Vancea, prof. L. Klepper, prof. Tudor Ciortea, prof. O. Cristescu, prof. Gabriela Deleanu, prof. Radu Negreanu, A. Sachelarie, Jean-Victor Pandelescu, Andrei Tudor, Emanoil Ciomac, Radu Drăgan, Dan Spătaru şi alţii.

Conferinţele vor fi bogat ilustrate cu exemplificări muzicale pe discuri şi prin participarea unor cîntăreţi şi instrumentişti care, vor interpreta lucrări în legătură cu subiectul conferinţei respective. Pe măsura desfăşurării acestor concerte, Filarmonica de Stat din Bucureşti va primi şi va căuta să traducă în fapt, toate observaţiile şi sugestiile spectatorilor care urmăresc conferinţele, făcînd tot posibilul pentru ca Concertele-lecţii să devină cît mai folositoare şi atractive.

Intrucît conferinţele sînt strîns legate între ele şi spre a da posibilitatea ascultătorilor de a înţelege în mod treptat cele ce vor fi expuse, urmărirea consecventă a Concertelor-lecţii, din partea publicului, este necesară, întrucît numai în felul acesta se vor putea obţine rezultatele dorite.

Concertele-lecţii vor avea loc în fiecare sîmbătă după-amiază între orele 17—19, la Sala Dalles, cu începere din luna Octombrie şi la datele ce se vor anunţa prin afişaj.

La cererea unor Intreprinderi şi Instituţii, Concertele-lecţii vor putea fi repetate, fie în Sala Dalles, fie la cluburile acelor Instituţii şi Intreprinderi, pentru a da astfel posibilitatea unui public tot mai numeros să urmărească conferinţele.

★

Centrul de Difuzare a Biletelor (C.D.B.), primeşte înscrieri în vederea abonamentelor, care se vor face pentru ambele cicluri.

D. Şostakovici, artist al poporului din U.R.S.S. Laureat al Premiului Stalin.

Teatrul de Stat de Operetă

ACULINA

«Aculina» este — după însăşi mărturisirea autorului — o parafrazare, o fantezie pe subiectul «Domnişoara ţărancă», luminoasa, hazlia şi ironica povestire a lui A. S. Puşchin.

Opereta aceasta nu este prima încercare de a transpune pe scenă minunata lucrare a marelui clasic rus. Pe cînd poetul era încă în viaţă s-a jucat vodevilul în două acte, cu titlul «Domnişoara ţărancă», iar în timpurile noastre, teatrul sovietic s-a adresat nuvelei lui Puşchin odată în operă şi odată în balet. Dar situaţia

comică, lirismul, plasticitatea şi ritmul interior al povestirii o fac apropiată mai mult de genul operetei. Plină de farmecul tinereţii, de umor şi optimism, «Aculina », înfăţişează în tendinţele ei progresiste, conflictul între două generaţii, între părinţii, rivali şi retrograzi şi copiii lor, o fată şi un băiat, care se iubesc.

Dragostea sinceră, curată, puternică a Lizei şi a lui Alexei sînt mai presus de socotelile boereşti de încuscrire, de «educaţia » englezească, de toate înăbuşitoarele prejudecăţi ale castei nobiliare din Rusia ţaristă.

Cu sare și piper

TEATRUL EVREESC DE STAT

Sub titlul sugestiv «Cu sare şi piper» autorii au înmănunchiat o serie de scene, tablouri şi numere din care răzbate un humor de calitate, o satiră ascuţită îndreptată împotriva practicilor înapoiate, împotriva moştenirilor şi deprinderilor rele.

Sînt trecuţi prin focul criticii, croitorul dela cooperativă, care dă lucru de calitate inferioară, unele obiceiuri învechite ale unor medici, lipsuri dela ştrand sau Alimentara etc. şi toate împletite cu melodii vesele, înviorătoare, plăcute, dintre care se disting în mod deosebit cele din folclorul idiş.

Pe de altă parte spectacolul aduce în scenă luminoasa figură a omului muncii pe care anii regimului democrat - popular l-au schimbat structural, deschizîndu-i perspective nebănuite de viaţă fericită. De pildă, tabloul «Ad Musai» (Pînă cînd).

Din cînd în cînd e părăsită nota veselă şi în faţa spectatorului se înfăţişează scene de un lirism emoţionant. Aşa e tabloul «Mama», în care este redată cu forţă artistică durerea mamei coreene, a cărei familie a fost ucisă de cotropitorii americani şi lisinmanişti. Versurile ce le rosteşte ea în încheere sînt o caldă chemare la lupta pentru pace.

Spectacolul «Cu sare şi piper» respiră mult optimism, dragoste de viaţă şi de muncă.

Ida König-Stolper şi Mano Rippel în tabloul «Coca-Cola».

Tabloul «Mama» cu Dina König.

Tabloul « La policlinică ».

PIESĂ IN 2 ACTE DE H. STOLPER ŞI M. BĂLAN

MUZICA DE: SCHWARTZMAN, H. REININGER ŞI P. RUBINSTEIN

In distribuţie: Sevilla Pastor, artistă emerită a R.P.R., Dina König, Isac Havis, Samuel Fischler, Iudith Kronenfeld, Sonia Gurman, Lia König-Stolper, Sedi Glück, Henni - Lewiss-Rieber, Mano Rippel, I. Alperin, Isac Casvan, Sara Weiss, A. Goldiner, Victor Tullenfeld, Lilly Elinowsky, Leonie Waldman, Bella Blau, Idica Rubinsky, Erna Ettinger, Ruth Schnecker, Herbert Wildhorn, Ary Fuhrman, Willy Becker, Dolly Schreiber, Tobias Balan, Rubin Feld.

Regia: Nello Bucevski, Schiţele de decoruri şi costume: Adina Reich; Coregrafia: Vladimir Bedea; Concert-maestru: S. Wolfensohn.

Finalul.

FRAȚII LIU

PIESĂ în 3 ACTE (10 TABLOURI), DRAMATIZARE de ALECU POPOVICI DUPĂ UN BASM CHINEZESC

Piesa «Frații Liu» este inspirată dintr-o veche legendă chineză, în care este cîntată vitejia și dragostea de viață a poporului chinez. Iată pe scurt subiectul:

Dincolo de porțile orașului chinezesc, la marginea drumului e casa celor patru frați Liu. Sub palida lumină a apusului de soare mama împovărată de griji așteaptă pe feciorii ei dragi. In lipsa lor, soldații mandarinului au luat pînă și ultimele boabe de orez din ladă. Dar chipul ei trist se luminează cînd își zărește fiii, iată-l pe Ciang, a cărui grumaz puternic îndoaie orice copac, iată-l pe Tao prietenul animalelor sălbatice și al păsărilor din pădurea întunecată, iată-l și pe Wang, cel ce stăpînește focul și pe Li ce poate sorbi dintr-o înghițitură toată apa mării.

Puterea celor patru frați — simbol al puterii poporului chinez — este aceea care stîrnește furia și lăcomia mandarinului asupritor. Perfidul său sfetnic îl aduce la palat în lanțuri pe Li, care vindea în tîrg un pește de aur găsit pe fundul mării. Prinzînd de veste și ajutați de bătrînul povestitor de basme și legende chinezești, vitejii și isteții frați Ciang, Tao și Wang, animați de dragoste și respect față de mama lor, își unesc forțele ca să-l scape pe Li din temnița palatului, din cușca tigrului înfometat, din văpăile rugului. Mare e bucuria mamei ce-și revede feciorii din nou împreună, după ce mandarinul și sfetnicul cu suita lor și-au primit pedeapsa, pentru lăcomia lor, înecîndu-se în mare.

Piesa aceasta este o nouă realizare prin care teatrul Țăndărică contribuie la educarea copiilor în spiritul respectului pentru părinți, al dragostei de patrie, al curajului, al abnegației și al setei de dreptate.

TEATRUL ȚĂNDĂRICA

Humor pe sfori

DE

MIOARA BUESCU

ELLA CONOVICI

IOANA CONSTANTINESCU

MARGARETA NICULESCU

ANTIGONA PAPAZICOPOL

DORINA TĂNĂSESCU

R. ZOLLA

In colaborare cu:

NINA CASSIAN

CLARY MIREA

M. STOIAN

Țăndărică, (artistă mînuitoare Dorina Tănăsescu).

Scena Tarafului.

TEATRU la MICROFON

Vineri 1 octombrie: cu prilejul celei de a V-a aniversări a eliberării Chinei, se transmite scenariul radiofonic «CIU-YUAN de Go Mo Jo, laureat al Premiului Stalin pentru întărirea Păcii între popoare. In distribuţie: George Vraca, Maria Filotti, Mihai Berechet, Gh. Ciprian, Raluca Zamfirescu, Willy Ronea, Fory Etterle, George Măruţă, Mircea Constantinescu.

Regia artistică: Mihai Zira.

Regia tehnică şi muzicală: Ing. Lucian Ionescu.

Regia de studio: Ion Vova.

Duminică 3 octombrie: «CUPA RĂSTURNATĂ» de Globa.

Marţi 5 octombrie: «DESPOT VODĂ», adaptare radiofonică după drama istorică în versuri de V. Alecsandri. In distribuţie: Gh. Calboreanu, George Vraca, Irina Răchiţeanu, Forry Etterle, Nicu Dimitriu, Constantin Ramadan, Toma Dimitriu, Ion Manta, Neamţu Ottonel, Fl. Scărlătescu.

Regia artistică: Const. Moruzan.

Regia tehnică: Ing. George Buican.

Regia muzicală: Paul Urmuzescu.

Regia de studio: Const. Botez, Ion Pascu şi Victor Ionescu.

Duminică 10 octombrie: «ANI DE PRIBEGIE», adaptare radiofonică după Arbuzov.

Duminică 17 octombrie: «INDRĂGOSTIŢII», scenariu de Maria Banuş, laureată a Premiului de Stat.

Vineri 22 octombrie: «CAZACII DIN CUBAN», adaptare radiofonică după M. Pogodin. Din distribuţie: C. Antoniu, Ion Manta, Liliana Tomescu, Nineta Gusti, Nina Diaconescu, Radu Beligan, Horia Şerbănescu, Sandina Stan, G. Demetru, St. Ciubotăraşu.

Duminică 24 octombrie: «INIMĂ VITEAZĂ», scenariu radiofonic de Mihail Davidoglu.

Marţi 26 octombrie: 1907, scenariu radiofonic de Cezar Petrescu şi Dinu Bondi.

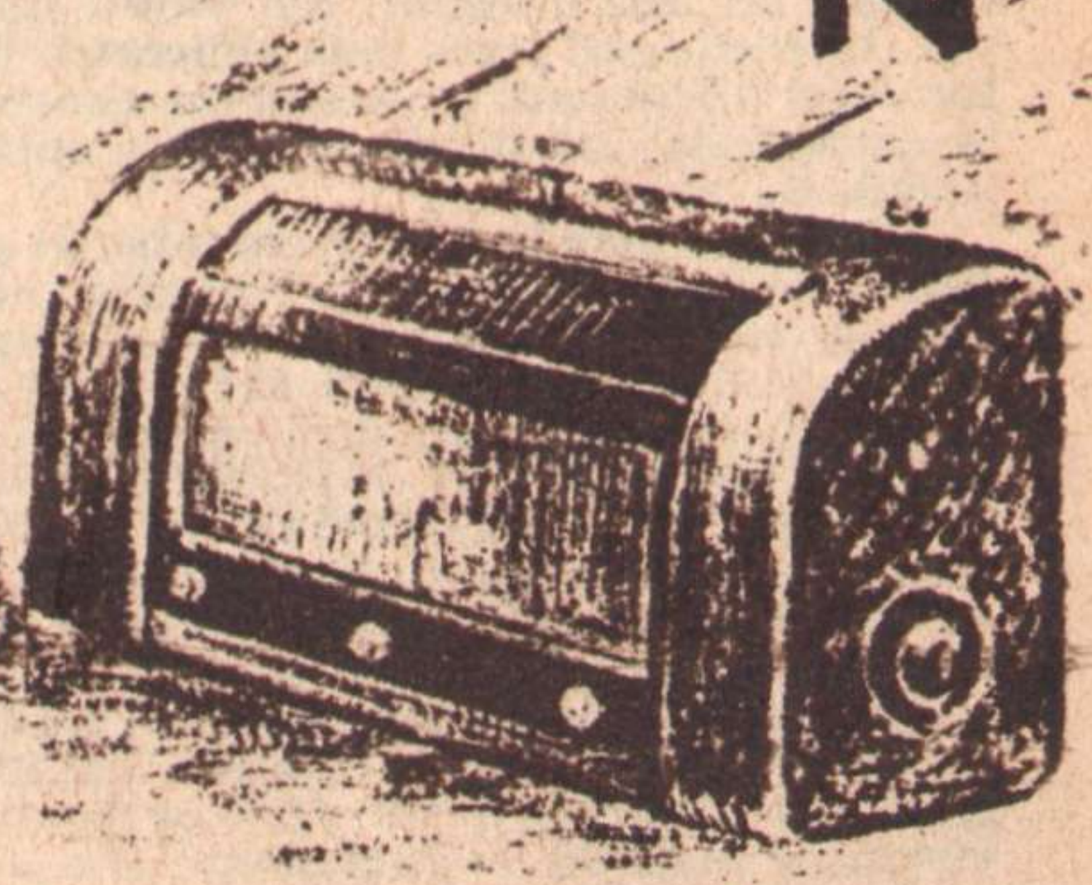

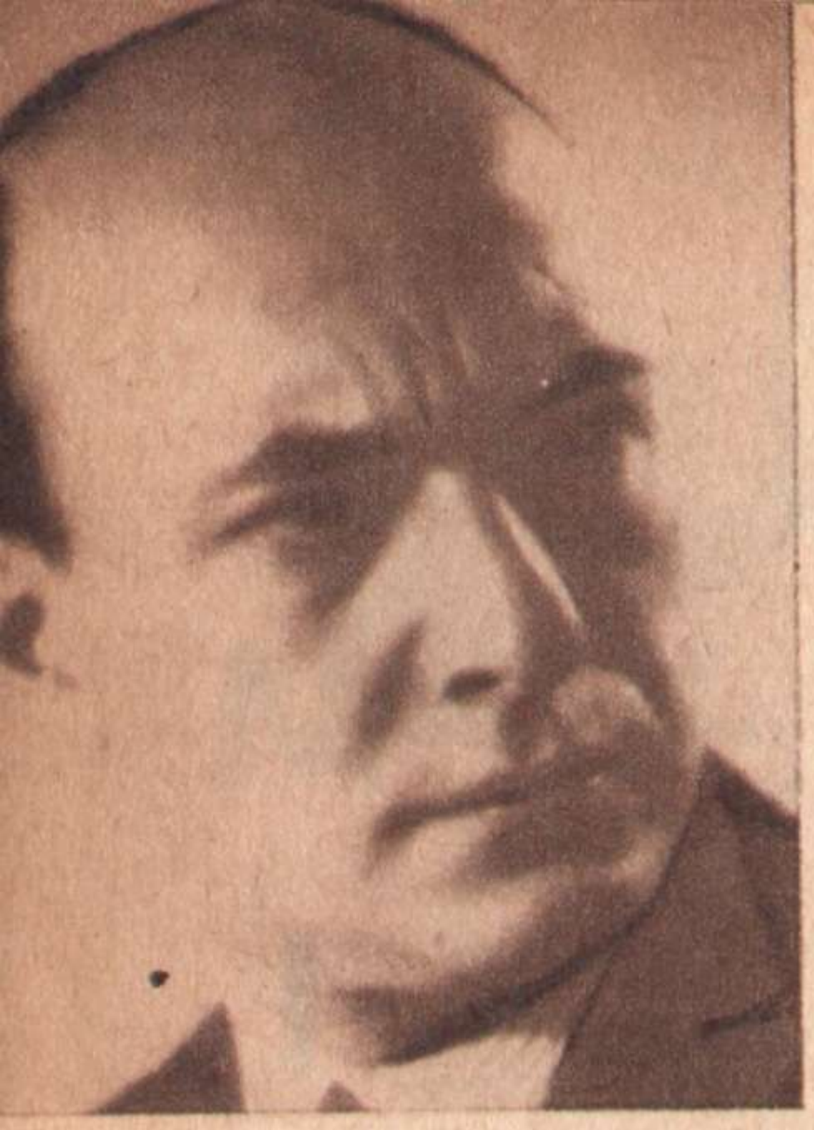

GEORGE GEORGESCU

In anul 1912 un tînăr violoncelist cu nume necunoscut — George Georgescu — a dat un concert în sala Ateneului Romîn.

Nimeni nu ar fi putut bănui strălucita ascensiune pe care avea s-o cunoască acest debutant.

George Georgescu s-a născut la 12 septembrie 1887 la Sulina. A urmat conservatorul din Bucureşti, la clasa de violoncel a profesorului C-tin Dimitrescu, apoi şi-a completat studiile la aceea severă Hohschule für Musik din Berlin, avînd ca profesor pe Hugo Becker la violoncel, iar la compoziţie pe Robert Hahn, elev al lui Brahms.

Viguroşul său talent şi deosebita sa sensibilitate n-au întîrziat să se arate. In 1914 George Georgescu a luat locul lui Hugo Becker, în vestitul Cvartet de coarde, Henri Marteau. Elevul îşi întrecuse profesorul.

In 1914 Cvartetul s-a disolvat .George Georgescu şi-a continuat însă activitatea muzicală pînă în decembrie 1916, cînd din pricina unei afecţiuni a mîinii stîngi (crampa virtuoşilor), a trebuit să întrerupă o carieră atît de strălucit începută. In locul violoncelului definitiv abandonat, George Georgescu a ales bagheta de dirijor, studiind sub îndrumarea lui Arthur Nikisch şi a lui Richard Strauss. Acesta din urmă i-a dedicat poemul său simfonic « Don Juan », iar pe partitura « Simfoniei Alpilor » compozitorul a scris ca un suprem omagiu adus uriaşului talent al tînărului său elev: « Aş dori ca această lucrare să fie totdeauna executată, aşa cum a fost executată de Filarmonica din Viena, dirijată de George Georgescu ».

Peste 2 ani, adică în 1918, conduce de la pupitrul Filarmonicii din Berlin, primul său concert simfonic, în programul căruia se înscria şi simfonia VI — Patetica — de Ceaikovski. Succesul a fost desăvîrşit şi elogiile presei berlineze au constituit un bine meritat omagiu adus tînărului dirijor romîn.

Deşi străinătatea îi oferea o carieră sigură, George Georgescu se întoarce în ţară animat de dorinţa de a îndruma şi desvolta mişcarea muzicală din patrie. Şi astfel în 1920 el dirijează, pentru prima dată, la Bucureşti repurtînd un succes fără precedent în istoria muzicii româneşti.

Dar George Georgescu n-a fost numai un dirijor virtuos, ci şi omul datorită căruia a luat fiinţă, orchestra simfonică a Filarmonicii, fapt care a constituit o cotitură hotărîtoare în istoria muzicii noastre, dîndu-i un conţinut şi o amploare cu totul necunoscute pînă atunci.

Ca director al Filarmonicii George Georgescu a desfăşurat o intensă activitate, dînd o serie de concerte menite să popularizeze muzica clasică universală şi mai ales să valorifice creaţia muzicală a compozitorilor romîni, înscriind în repertoriul concertelor sale, compoziţiile lui George Enescu, Mihail Jora, Mihail Andricu ş.a.

In 1927 celebrul dirijor Arthuro Toscanini îmbolnăvindu-se îl desemnează pe George Georgescu — pe care-l considera cel mai valoros dintre dirijorii Europei — să-l înlocuiască.

Peste un an, la întoarcerea în ţară îşi reia postul de director al Filarmonicii, pe care-l ocupa din anul înfiinţării ei şi pe care-l deţine pînă în 1946.

De atunci şi pînă în 1953, cînd redevine directorul ei, George Georgescu este prim dirijor al Orchestrei Filarmonice.

In această perioadă, repertoriul dirijorului se îmbogăţeşte considerabil, înscriind în el numeroase lucrări ale compozitorilor sovietici, polonezi, cehi, maghiari, bulgari, romîni, precum şi o vastă gamă de opere semnate de compozitorii progresişti din occident.

Dragostea sa pentru muzică, sensibilitatea sa excepţională, dorul de a stabili din primul moment o legătură între public şi orchestră, la care se adaugă maniera sa dirijorală de neuitat, eleganţa clasică şi justeţea gestului a făcut ca George Georgescu să fie astăzi, unul dintre dirijorii cei mai apreciaţi din lumea întreagă.

In răstimpul scurs dela eliberarea ţării noastre şi pînă astăzi, măestria artistică a dirijorului a înregistrat o ascensiune constantă, explicată prin vigoarea unui uriaş talent ajuns la maturitatea lui şi prin condiţiile optime de desvoltare create de regimul de democraţie populară, artei.

De data asta însă răsplata intensei şi rodnicei sale munci nu o constituie numai aplauzele furtunoase ale auditoriului. Apreciind marile sale merite pe tărîm muzical, Guvernul R.P.R. i-a decernat în anul 1949, titlul de laureat al Premiului de Stat, pentru interpretarea Simfoniei a-II de Haciaturian si a Simfoniei a VI-a de Ceaikovski, iar în anul 1951 pe acela de maestru emerit al Artei.

Inaltul titlu de artist al poporului din R.P.R., cu care George Georgescu a fost recent distins, constituie o apoteoză a activităţii sale concertante, expresia cea mai grăitoare a preţuirii de care se bucură virtuosul maestru al baghetei.

V. MAXIMILIAN

Recent i s-a conferit vechiului, credinciosului şi talentatului slujitor al scenei romîneşti V. Maximilian, cea mai înaltă distincţie, titlul de artist al poporului din «R.P.R.»

V. Maximilian s-a născut cu mai bine de 72 de ani în urmă, în oraşul Buzău. El a resimţit din prima tinereţe o nestăvilită chemare către teatru. Deşi premiant părăşeşte după clasa V-a liceul şi se înscrie la conservator. Acolo s-a relevat repede prin marea sa dragoste de artă şi talentul său. Incă din anul II de studenţie a intrat la Teatrul Naţional.

După scurt timp Maximilian trece la teatrul de Operetă.

Poate că i-a îndemnat la aceasta înflorirea ce o cunoştea la acea vreme opereta în ţara noastră, poate greutăţile familiare (se ştie că statul burghezo-moşieresc oferea la Naţional actorilor salarii de mizerie), poate înclinaţia lui spre comedie.

Oricum Maximilian a realizat în operetă, alături de neuitatul Leonard, creaţii admirabile. Numele său este strîns legat de desvoltarea acestui gen popular de spectacol în ţara noastră căruia i-a imprimat cu toate greutăţile de atunci, ţinută artistică.

In 1923 Maximilian revine şi la teatrul de proză.

Activitatea sa în teatru e de o prodigiozitate rar întîlnită: a jucat în aproape 250 de piese. Sunt mulţi ani în care a jucat în mai multe reprezentaţii decît zile ale anului.

Viaţa artistului înainte de eliberarea ţării este încă un exemplu de trai greu, de muncă istovitoare la care condamna, regimul burghezo-moşieresc pe oamenii de artă. V. V. Maximilian mărturiseşte: « Nu pot uita uşor timpul în care eram siliţi să aşteptăm deschiderea localurilor de noapte, după ora 12 şi să delectăm cu ceva, care numai artă nu era, un public oribil ».

Şi pentru Maximilian ca şi pentru toţi ceilalţi artişti din oricare alt domeniu, instaurarea regimului democrat popular a însemnat o adevărată renaştere a creaţiei lor.

In anii aceştia cu toată vîrsta înaintată desvoltă o activitate actoricească deosebit de bogată, de rodnică şi la un nivel artistic cu totul superior.

In operetele « Pericola » şi « Ciocîrlia » şi piesele « Rapsodia ţiganilor », (rolul lui Barbu Lăutaru) « Medicul de plasă », « Jucătorii de cărţi », « De partea cealaltă », «Maşenca » etc. el a realizat creaţii de o mare măestrie.

Maximilian este de multă vreme un actor popular.

Acum însă el se întîlneşte cu adevăratul spectator, cu adevăratul iubitor de artă, comunică de pe scenă sufleteşte cu oamenii noi, cari umplu sălile de spectacole şi simte marea fericire de a creia pentru popor.

« In regimul nostru democrat popular, spune el, munca este o fericire, astăzi, prin arta şi munca noastră nu numai că vorbim poporului muncitor despre năzuinţele sale, despre apărarea drepturilor cîştigate, despre perspectivele luminoase, dar contribuim la formarea sufletului omului muncii, ca om al viitorului socialism ».

V. Maximilan împlineşte în stagiunea aceasta 55 de ani de activitate artistică.

Partidul şi Guvernul, poporul muncitor acordă creaţiei sale, ca şi a celorlalţi artişti din ţara noastră, o înaltă preţuire.

Sunt emoţionante mărturisirile artistului cu prilejul conferirii titlului de artist al poporului: « Sunt fericit că am trăit să apuc vremea în care munca noastră artistică să fie preţuită, iar artiştilor să li se creieze condiţiile favorabile, spre a se ridica dela treapta de interpret, la aceea de creator. Inainte noi, interpreţii de literatură dramatică şi muzică, trebuia să ne luăm singuri titlul de artist. Astăzi e cu totul altceva.

Titlul ce mi s-a acordat simt că m-a întinerit, că mi-a înzecit forţele pe care le voi pune în slujba artei pentru popor.

Jocuri distractive

„SCENA"

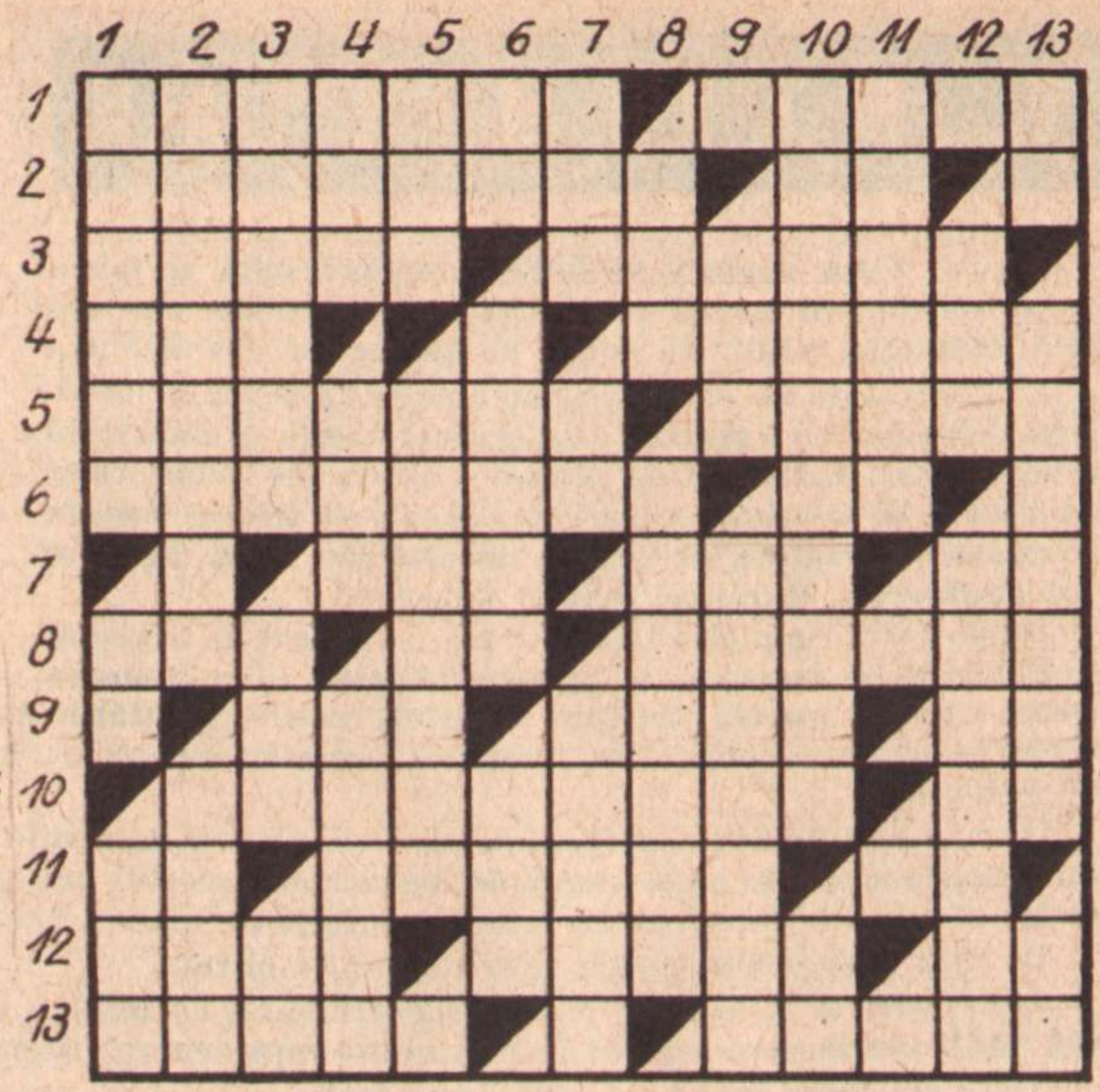

ORIZONTAL: 1. Vălul scenei. Oricît s-ar strădui, nu pot forma un cor. 2. Inainte de începerea unui spectacol de operă. Arad la periferie. 3. Operaţiune la care sînt supuse uneori recuzitele teatrale (infinitiv). Cel ce dă tonul. 4. Le încurcă de multe ori. Slujitor al artei. 5. Taxa gramaticei. Din palme la teatru. 6. Aşa cum trebuie să fie cu adevărat un actor. Posesiv. 7. Nu face nimic. Rampă, scenă, teatru. Simbolul erbiului. 8. Contest. Radu Zaharescu. Artist care se evidenţiază. 9. Nume feminin. Cîntăreţ de biserică. Conj. franceză. 10. Cu care vine la teatru orice spectator pasionat. Jumătate de rimă. 11. Aur (franţuzesc). Etapă în pregătirea unei piese. Notă muzicală. 12. Unde se ţin rechizitele teatrale. Ladă pentru relicve (pop). Primele două litere ale siropului întăritor. 13. Scena cinematografului. Aşa cum trebuie să fie o sală de teatru (sing).

VERTICAL: 1. Se află în spatele scenei. Poftim. Pentru măsurat durata spectacolelor. 2. Manifestare a entuziasmului spectatorilor. Face parte din garderoba teatrului. 3. Cînd a fost construit Teatrul Muzical. Sub zero grade. Franţa. 4. Jumătate de trucaj. Set invers. Ceeace poartă actorul sub frac. 5. Jvi. Pauză la teatru. 6. Negaţiune. Sunt transpuşi spectatorii la o scenă emoţionantă. Nu se vede la apa liniştită. 7. Măsură de lungime (pl.) Posezi. Primul om care a încercat să sboare, (în Grecia antică). 8. Astfel. Are un rol important la difuzarea teatrului la microfon. 9. Cel ce nu poate vedea scena niciodată. Ceeace dă regizorul actorului. 10. Titlul unei simfonii celebre de Hector Berlioz. Face parte integrantă dintr-un deceniu (sing.) 11. Cam de mărimea unei cabine de teatru. 12. Rică. S. Alvirescu. Aşa cum sînt distinşi unii artişti. 13. Unguient. Cei cu titluri academice. El joacă şi pentru el se joacă teatru.

CUVINTE INCRUCIŞATE

FILATELIA

ESTE UN MIJLOC PUTERNIC DE EDUCARE ȘI CULTURALIZARE A MASELOR

★

OGLINDEȘTE MINUNATELE REALIZĂRI ALE REGIMULUI NOSTRU DE DEMOCRAȚIE POPULARĂ

★

ESTE UN PREȚIOS AJUTOR AL ȘCOLII

★

Difuzarea timbrelor filatelice și abonamentele filatelice se fac prin librării și magazine

PRONO

NOUL REGULAMENT PRONOSPORT

Premiile nu mai sînt limitate la 15.000 lei

Cu mai bine de 3 luni în urmă prin PROGRAMUL PRONOSPORT Nr. 6 s-a făcut cunoscut maselor de participanţi la concursul PRONOSPORT regulamentul de pronosticuri sportive. I. S. PRONOSPORT a supus acest regulament discuţiei participanţilor, chemînd toţi iubitorii de sport să contribuie prin sugestiile lor la îmbunătăţirea regulamentului publicat.

Ca şi în alte ocazii spiritul de iniţiativă al maselor a fost deosebit de rodnic. La sediul I. S. PRONOSPORT au sosit în această perioadă de timp numeroase scrisori cari au cuprins fiecare numeroase propuneri referitoare la regulamentul concursului de pronosticuri sportive.

Colectivul de conducere a întreprinderii de Stat PRONOSPORT a ţinut cont de sugestiile concrete venite din rîndul maselor şi a trecut la elaborarea unui nou regulament al cărui cuprins integral va fi publicat într-unul din numerele viitoare ale programului PRONOSPORT.

In rîndurile cari urmează vom face cunoscut unele din modificările mai importante cuprinse în regulamentul concursului de pronosticuri sportive PRONOSPORT. Astfel art. 5 prevede că buletinele de participare sînt de 2 feluri şi anume:

- **Model « A » — buletine cu indicarea rezultatelor prin 1—2—x.**
- **Model « B » — buletine cu indicarea rezultatelor la scor. În timp ce vechiul regulament prevedea numai un singur fel de buletine, respectiv cele indicate prin modelul « A ».**

sport

Referitor la stabilirea şi plata premiilor noul regulament aduce modificări deosebit de importante, făcute în favoarea participanţilor. Astfel art. 17 al noului regulament de concursuri, de pronosticuri sportive PRONOSPORT glăsuieşte astfel:

— I. S. PRONOSPORT stabileşte la fiecare etapă valoarea premiilor pentru fiecare buletin selecţionat în concurs după cum urmează:

a) Fondul afectat premiilor se împarte în 3 categorii:

25 % buletinelor selecţionate pentru premiul I.
30 % " " " " II.
45 % " " " " III.

b) Suma afectată pentru premiul unui singur buletin sau fiecărui buletin în parte nu poate fi mai mică decît 25 lei. Numărul de premii atribuite aceleiaşi persoane nu este limitat. La buletinele multiple fiecare variantă este considerată buletin aparte.

Prin noul regulament se anulează plafonul maximal al premiilor individuale, care după cum se ştie era de 15.000 lei. De pildă, cu prilejul unui concurs la care se depun 400.000 de buletine, suma afectată premiului I este 100.000 lei. In cazul în care va fi un singur premiant I acesta va lua întreaga sumă de 100.000 lei.

Deasemenea s-a suprimat fondul de contestaţie, care s-a alocat în întregime fondului de premii, urmînd ca sumele de plată provenind din contenstaţie să fie suportate de I. S. PRONOSPORT.

Noul regulament prevede modificări de seamă şi în ceeace priveşte plata premiilor, măreşte răspunderea întreprinderii şi a prepuşilor săi, atunci cînd din anumite cauze provenind din vina acestora s-ar produce participanţilor daune materiale, etc.

Noul regulament premial a intrat în vigoare dela concursul Nr. 24 din 19 septembrie 1954.

Raioanele noastre
în permanență
asortate cu:
Țesături, Textile
Confecțiu Galanterie
Încălțăminte, Tri
cotaje, Porcelanuri
Veșminte, Art. de Sport
boiaț Librarie,
Papetărie etc..

Terasa-Bufet
bine aprovi-
zionată în
permanență

MAGAZINUL UNIVERSAL. VICTORIA

din Cal. Victoriei 17

Intreprinderea horticolă „1 Mai"

execută proiecte și lucrări de amenajare de parcuri, grădini și terenuri de sport, decorațiuni florale, buchete, jerbe, coșulețe, etc.

Pentru executarea de proiecte, adresați-vă la sediul „Intreprinderii Horticola „1 Mai" din B-dul Schitu Măgureanu nr. 10, telefon 3.45.78 și 3.67.92.

Pentru decorațiuni florale, buchete, jerbe, etc. adresați-vă Serviciului comercial, Piața Operei de Stat nr. 4, telefon 4.49.16.

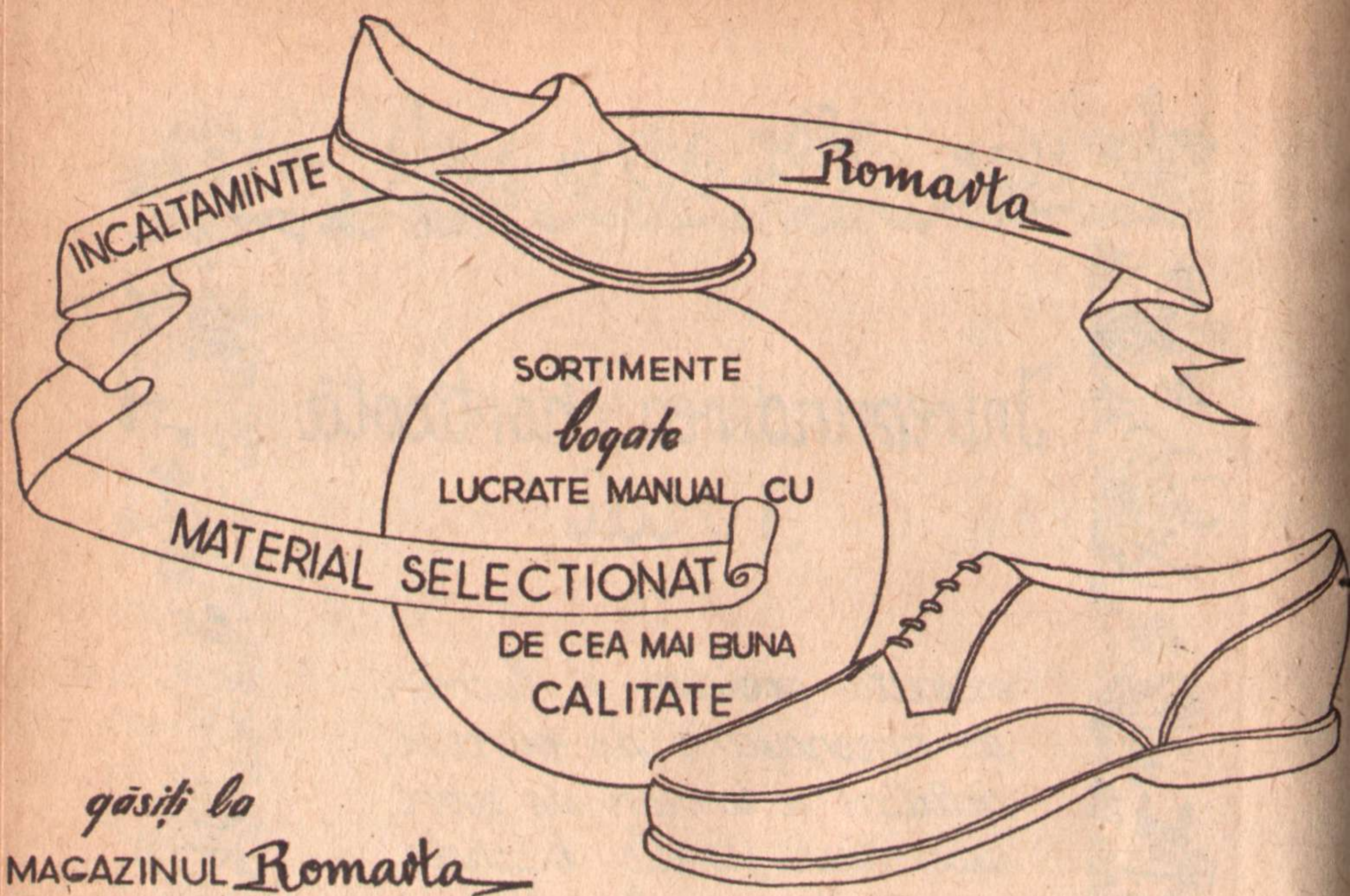

găsiți la

MAGAZINUL Romarta

DIN CALEA VICTORIEI NR. 54 și 60

Muzeul Teatrului Național

I. L. CARAGIALE

Pasajul Comedia

este deschis zilnic

între orele 9—13 și 19—21

Luni închis.

In sălile muzeului sînt expuse costume, obiecte personale, fotografii privitoare la activitatea marilor înaintași ai teatrului romînesc, documente din istoria teatrului în țara noastră.

Adresele sălilor de spectacole

Teatrul	Adresa	Telefonul
Teatrul de Operă şi balet al R.P.R.	Bd. 6 Martie nr. 70—72	5,78.69
Filarmonica de Stat	Ateneul R.P.R.	6.00.60
Teatrul Naţional I. L. Caragiale —sala Comedia—	Pasajul Comedia	4.71.71
Teatrul Naţional I. L. Caragiale —sala Studio—	Piaţa Amzei	5.15.53
Teatrul Municipal	Schitu Măgureanu 1	4.60.60
Teatrul Armatei—sala Magheru	Bd. Magheru 20	2.90.05
Teatrul Armatei—sala 13 septembrie	Cal. 13 septembrie 6	4.19.05
Teatrul Muncitoresc C.F.R. Giuleşti	Sos. Giuleşti 8	6.04.82
Teatrul Tineretului	Str. Sf. Dumitru 2 (în spatele poştei)	6.04.77
Studioul actorului de film C. Nottara	Str. Const. Mille 14	4.15.58
Teatrul Evreesc de Stat	Str. Iuliu Baraş 1	9.19.72
Teatrul de Stat de Operetă	Splaiul Independenţei 1	3.98.48
Teatrul de Estradă	Cal. Victoriei 33—35	4.56.51
Teatrul Ţăndărică	Str. Franklin 1 Ateneul R.P.R. (Sala Mică) şi Sala Baruh Berea Cal. Văcăreşti 44	3.25.19
Ansamblul de cîntece şi dansuri C.C.S.	Str. Lipscani 53	6.35.16
Ansamblul Sfatului Popular al Capitalei—Sala Orfeu	Cal. Victoriei 42	3.98.04
Echipa Artistică Casa centrală a Armatei	str. Uranus 6	6.28.90
Ansamblul Sfatului Popular al Reg. Bucureşti	Str. Piscului 7	3.19.16
Circul de Stat din Bucureşti	Piata N. Bălcescu 2	5.69.88

Editată de C.D.B. Centrul de difuzare al biletelor de spectacole
Redacţia, str. Academiei Nr. 29. Telefon 3.11.46

Sumar

Finala primului concurs republican al tinerilor artiști din teatrele dramatice . .
Fidelio 1
Rusalka 1
Neuitatele spectacole ale solilor artei chinei populare . . . 1
Indrăgostiții 2
Pîrjolul 2
Informații teatrale . 2
Concertele oaspeților sovietici 2
Informații muzicale . 2
Filarmonica de Stat 2
Aculina 3
Cu sare și piper . . 3
Frații Liu 3
Humor pe sfori . . 3
Teatru la microfon . 3
Artiști ai poporului George Georgescu . . 3
Vladimir Maximilian 3
Cuvinte încrucișate . 4

Coperta I:

Irina Răchiteanu - Șiriani artistă emerită a R.P.R. Laureată a Premiului de St și Colea Răutu, în « Sfîrș tul escadrei », cu care s- deschis stagiunea Teatrul Muncitorese C.F.R.

Coperta IV:

Ghiduzara marionetă « Țăr dărică », aflt de iubită c copii.

PREȚUL LEI 1,50